

Sant Feliu Diu

REVISTA DE SANT FELIU DE BUIXALLEU

> 10è aniversari de la Colla bastonera Els Picasoques (pàg. 24)

Sumari.-

- 4** Informació municipal
Plens municipals i breus municipals
- 8** Ensenyament
L'escola i l'AMPA de les Alzines Balladores i l'Institut
- 13** Joventut
Joves referents: Paula Pla, presidents dels Joves de Sanfa
- 14** Sant Feliu és actiu
Caminada al castell de Montsoriu (pàgina 16)
- 24** Reportatge
10 anys de Colla Bastonera Els Picasoques
- 27** Entitats
ADF, Colla Sanglanera i Esbart Dansaire Montsoriu
- 31** Relat curt
Desafiament
- 32** On és aquest racó?
La pedra de la Petja de Sant Salvi
- 33** Els nostres records
Les nostres escoles. Part II
- 36** El racó del mossèn
Fent memòria
- 37** Esports
CB Perxa d'Astor, Vòlei Montsoriu i Campionat orientació
- 40** D'excursió a...
El Delta
- 41** El viatge
En un petit racó de l'Amèrica llatina
- 45** Les empreses del poble
Can Vandrell
- 46** Gastronomia
Peus de porc amb gambes
- 47** Agenda

Serveis al

L'Ajuntament

Ctra. de Gaserans, 181
Tel: **972 864 018** / Fax: 972 864 616
Correu electrònic: ajuntament@sfbuixalleu.cat
Pàgina web: www.sfbuixalleu.cat

Oficines municipals

Horari: de dilluns a divendres de 9 del matí a 2 de la tarda i dimarts també de 5 a 8 de la tarda

Arquitecte municipal Sr. Lluís Figueras Bou

Horari d'atenció al públic: dimarts de 5 a 8 de la tarda

Serveis socials Assistentia i educadora social

Horari: segon dilluns i quart dimarts de mes
prèvia citació a l'Ajuntament

Recollida a domicili de trastos vells

Primer dimarts de cada mes,
prèvia trucada a NORA al telèfon 872 012 018

Jutjat de pau Sr. Josep Sanitjas Arcarons

Horari: els dimarts de 5 a 7 de la tarda
prèvia citació a l'Ajuntament

Oficina de correus

Horari: de dilluns a divendres de 2/4 de 10 a 10 del matí

Agutzil de nit Sr. Josep Negre Almendros

Horari: de 11 de la nit de 2/4 de 7 del matí
de dilluns a divendres excepte dies festius
Telèfon: **628 738 737**

Sala Polivalent **972 865 116**

(horari de dilluns a divendres als vespres)

Altres telèfons d'interès

Parc de Bombers: 972 864 420 / 972 874 085

ADF Guillerries-Montseny: Central: 972 860 989
Can Puig: 972 860 024

Emergències: 112

Sanitat:

CAP Hostalric / Sant Feliu de Buixalleu: 972 864 395
CAP Breda: 972 870 450
CAP Arbúcies: 972 162 210
CAP Santa Coloma de Farners: 972 843 016
Central: 061 (24 hores)
Sanitat Respon: 902 111 444

Mossos d'Esquadra: Santa Coloma: 972 181 675

Ensenyament:

Escola Alzines Balladores: 972 864 881
Escola Mare de Déu dels Socors: 972 864 469 / 972 874 130
INS Vescomtat de Cabrera: 972 864 987
Llar d'infants El Patufet: 972 864 435

Altres:

Estació de Servei Gaserans: 972 864 101
Recollida d'animals: 972 340 813
Auto-taxi Jaume: 872 012 203 / 609 188 172

EDITA: Ajuntament de Sant Feliu de Buixalleu

FOTO PORTADA: Camps de bales

FOTO CONTRAPORTADA: 10è aniversari
Colla bastonera Els Picasoques

COORDINACIÓ: Consell de redacció de Sant Feliu Diu

IMPRESSIÓ: AG Cantalozella

DIPÒSIT LEGAL: GI-401-2004

amb la col·laboració de: **Diputació de Girona**

CONSELL DE REDACCIÓ I COL·LABORADORS:

Martina Barnola, Josep Bernabeu, Toni Cantero, Lourdes Codina, Meritxell Codina, Manel Coll, Josep Costa, Albit Espuña, Joan Ramon Fornaguera, Júlia Fugarolas, Jaume Fugarolas, David Gamarra, Carla Gázquez, Esther Gubert, Sixte Morera, Josep Pla, Restaurant Can Puig, Berta Ramon, Josep Riera, Mn. Rossend Roca, Clara Romaguera, Àlex Romani, Josep Roquet, Núria Rosell, Anna i Josep Sanitjas, Anna Santos, Maria Tabarner, Can Vandrell, Dolors Vilà, Escola Alzines Balladores, AMPA Alzines Balladores, Institut Vescomtat de Cabrera, Associació de jubilats de Sant Feliu de Buixalleu, Colla bastonera Els Picasoques, Colla sanglanera de Sant Feliu de Buixalleu i Grions, Esbart Dansaire Montsoriu i família Casa Nova d'en Juandó .

municipi.-

Els restaurants

Bar restaurant La Conna: 972 864 522
Restaurant Grions: 972 865 121
Restaurant El Rieral: 972 871 111
Restaurant Can Puig: 972 860 024
Restaurant Mas Gelat: 972 871 719
Restaurant Can Masferrer: 972 870 028
Restaurant Els Pins: 647 723 001
Restaurant Rústic Gastro-Bar: 972 874 681

Farmàcies de guàrdia

de l'ABS de Breda - Hostalric - Sant Feliu
Horari: de 9 a 21 h de dilluns a diumenge

Farmàcia Joaquim d'Ocon-Encarna Gil
Santa Fe, 5, **RIELLS I VIABREA**. Tel. 938 472 294

I les farmàcies d'Hostalric i Sant Feliu de Buixalleu obren els diumenges de 10 a 13 h, segons el següent calendari:

agost	setembre	octubre
1 2 3 4 5	1 2	1 2 3 4 5 6 7
6 7 8 9 10 11 12	3 4 5 6 7 8 9	8 9 10 11 12 13 14
13 14 15 16 17 18 19	10 11 12 13 14 15 16	15 16 17 18 19 20 21
20 21 22 23 24 25 26	17 18 19 20 21 22 23	22 23 24 25 26 27 28
27 28 29 30 31	24 25 26 27 28 29 30	29 30 31

novembre

1 2 3 4
5 6 7 8 9 10 11
12 13 14 15 16 17 18
19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30

Farmàcia Hostalric

C/ Mn Cinto Verdaguer, 29, **HOSTALRIC**. Tel. 972 864 155

Farmàcia Maria Victòria Sánchez

Crta. de Grions s/n (La Conna),
SANT FELIU DE BUIXALLEU. Tel. 972 865 323

Horaris de les misses

Grions

Diumenges a les 10.15 h del matí cada quinze dies

Gaserans

Diumenges a les 10.15 h del matí cada quinze dies

Rector de Gaserans i Grions, Mn. Rosend Roca Massachs
Telèfon mòbil: 608 846 956

Sant Feliu de Buixalleu

Dissabtes a les 6 de la tarda cada quinze dies

Rector de Sant Feliu de Buixalleu, Mn. Eduard de Ribot Martínez
Telèfon de la Rectoria (Arbúcies): 972 860 080

**Vols col·laborar
amb la revista?**

- 1) Posar-se en contacte amb l'Ajuntament i demanar per la Dolors Vilà, l'Esther Gubert o en Sixte Morera.
- 2) Enviar un correu electrònic a: santfeliudiu@gmail.com

Editorial.-

Aquest nou número de la revista arriba a les vostres mans durant el mes d'agost, mes de molta calor, on els dies ja es comencen a escurçar i on molts de vosaltres gaudiu d'unes merescudes vacances.

Sabíeu que abans de l'any 153 aC l'agost ocupava el sisè mes de l'any? Doncs sí! I sabeu d'on ve el nom? Doncs el nom d'agost sembla que té relació directa amb el primer emperador de l'Imperi Romà, Cèsar August. Si Juli Cèsar ja tenia el nom d'un mes, August volia tenir el seu i ho va demanar al senat. Així és com el mes anomenat *Sextilis* va passar a dir-se *Augustus*.

Així, si esteu de vacances, durant aquest mes teniu temps per poder tombar-vos en una hamaca sota una agradable ombra amb una beguda ben fresca i gaudir de la lectura d'aquesta revista. Podreu llegir el resum de les activitats i esdeveniments realitzats durant aquests mesos, l'interessant viatge per l'Amèrica llatina, les fites esportives que han tingut els equips i esportistes del nostre poble, la continuació del conte, la segona part de l'article sobre les nostres escoles, etc.

També volem aprofitar aquestes línies per felicitar a la colla bastonera Els Picasoques pel seu 10è aniversari i a en Joan Ramon Fornaguera pels títols aconseguits aquest any (Campionat d'Espanya d'Orientació).

Esperem que gaudiu moltíssim llegint i fullejant aquest nou número de la revista!

El consell de redacció

SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA de 6 de març de 2018

ASSISTENTS: Josep Roquet Avellaneda, Albert Fugarolas Bagot, Francesc Pintu Pagès, Sixte Morera Vilà, Marta Sanitjas Olea, Sandra Nualart González i Xavier Valls Vall-Ilosera.

SECRETÀRIA INTERVENTORA: Pilar Berney Pujol.

S'APROVEN PER UNANIMITAT ELS SEGÜENTS PUNTS:

1- Aprovació de l'acta de la sessió extraordinària núm. 1 de data 30.01.2018.

2- Deixar sense efecte la modificació de la plantilla de personal 2017, aprovada per acord plenari de 23.11.2017, per a la creació d'un lloc nou de treball d'una plaça en règim laboral mitjançant contracte temporal d'un Agent d'Ocupació i Desenvolupament Local (AODL), a l'haver estat denegada per part del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya la subvenció sol·licitada per tal de procedir a la creació de la plaça i la seva posterior contractació.

3- Deixar sense efecte el Conveni de col·laboració dels ajuntaments d'Arbúcies, Massanes, Sant Hilari Sacalm i Sant Feliu de Buixalleu, per a la implementació de la memòria de "*Dinamització dels polígons d'activitats econòmica del nord-oest de la comarca de La Selva*", aprovat per acord plenari de 17.10.2017.

4- Estudi i aprovació de la renovació del conveni de col·laboració d'encàrrec de gestió de prestació de serveis de salut pública entre l'Agència de Salut Pública de Catalunya i l'Ajuntament.

5- Estudi i aprovació de les festes locals per a l'any 2019.

DIJOURS SANT: dia 18 d'abril

FESTA MAJOR DE GRIONS: dia 26 de juliol

6- Estudi i aprovació de la pròrroga del contracte de l'acord marc de subministrament elèctric fins al final del 2018.

7- Adjudicació del contracte de manteniment preventiu de les estacions depuradores instal·lades en el nucli de Sant Feliu i Can Nogueira, any 2018, a l'empresa Aquatreat XXI, SL pel preu de 2.149,26 € (IVA inclòs).

8- Aprovació de l'encàrrec a la xarxa local de municipis gironins de la Diputació de Girona dels serveis d'assistència i suport comptable, modalitat local.

9- Estudi i ratificació del decret núm. 410 de data 30.11.2017, de modificació del finançament previst en el pressupost 2017, per a l'execució de l'adequació del parc infantil situat a l'àrea d'equipaments de l'entorn de l'ajuntament.

10- Moció en defensa de l'escola catalana i del model d'immersió lingüística.

11- Moció en defensa de les institucions de Catalunya i dels seus representants electes.

SESSIÓ ORDINÀRIA de 10 d'abril de 2018

ASSISTENTS: Josep Roquet Avellaneda, Albert Fugarolas Bagot, Francesc Pintu Pagès, Sixte Morera Vilà, Marta Sanitjas Olea, Sandra Nualart González i Xavier Valls Vall-Ilosera.

SECRETÀRIA INTERVENTORA: Pilar Berney Pujol.

S'APROVEN PER UNANIMITAT ELS SEGÜENTS PUNTS:

1- Aprovació de l'acta de la sessió extraordinària núm. 2, de data 06.03.2018.

2- Requeriment a la Presidència de la Mancomunitat Verge dels Socors de tres convocatòries de plens extraordinaris:

1. Convocatòria de Ple dels Regidors cessants per aprovació de l'acta de Ple de l'última sessió anterior. Des de la celebració de les eleccions locals efectuades el dia 24.05.2015, l'actual alcalde de l'Ajuntament d'Hostalric i president de la Mancomunitat Verge dels Socors no ha convocat ni el Ple per a l'aprovació de l'acta de la sessió plenària de 19.12.2014, ni tampoc els dos plens extraordinaris de Constitució de la Mancomunitat i d'Organització i Funcionament.

2. Constitució de la Mancomunitat.

3. Organització i funcionament de la Mancomunitat Verge dels Socors.

El fet que no s'hagin convocat els plens extraor-

dinaris de Constitució i d'Organització, impedeix que la Mancomunitat es pugui dotar de les eines mínimes que li permetin una gestió pressupostària i administrativa respectuosa amb la legalitat vigent (com poden ser els pressupostos, la liquidació, la contractació de les obres de millora i manteniment, i un llarg etc.), i el que és més important, perjudica greument la gestió diària i el normal funcionament del CEIP Mare de Déu dels Socors i de la Llar d'Infants El Patufet.

3- Sol·licitud al Departament de Carreteres de traspàs a l'Ajuntament de la part de l'antiga carretera C-35 (substituïda per la variant Massanes-Hostalric-Sant Feliu de Buixalleu).

4- Aprovació del pla pressupostari a mig termini pel període 2019-2021.

5- Estudi i ratificació del decret núm. 66, de data 28.02.2018, relatiu a la liquidació del pressupost de l'exercici 2017.

RESPECTE AL PRESSUPOST DE DESPESES:

Exercici en curs		Exercicis tancats	
	IMPORT (€)		IMPORT (€)
Pressupost inicial de despeses	1.457.911,41	Obligacions reconegudes pendents de pagament a l'inici de l'exercici	119.242,35
Modificacions de despeses	517.390,43	Rectificació del saldo inicial d'obligacions	0,00
Pressupost definitiu de despeses	1.975.301,84	Pagaments realitzats	119.242,35
Obligacions reconegudes	1.414.787,91	Obligacions reconegudes pendents de pagament al final de l'exercici	0,00
Operacions de corrent (1 a 5)	1.266.064,41		
Operacions de capital (6 a 9)	148.723,50		
Pagaments realitzats	1.362.844,01		
Reintegrament de pagaments	8.277,10	TOTAL DE CREDITORS PENDENTS DE PAGAMENT a 31.12.2017	60.221,00 €
Pagaments líquids	1.354.566,91		
Obligacions pendents de pagament	60.221,00		

RESPECTE AL PRESSUPOST D'INGRESSOS:

Exercici en curs		Exercicis tancats	
	IMPORT (€)		IMPORT (€)
Pressupost inicial d'ingressos	1.457.911,41	Drets pendents de cobrament a l'inici de l'exercici	1.579.642,37
Modificacions d'ingressos	517.390,43	Modificacions de saldo inicial	15.575,87
Pressupost definitiu d'ingressos	1.975.301,84	Drets anul·lats	22.353,45
Drets reconeguts nets	1.721.698,92	Drets cancel·lats	115.157,32
Operacions de corrent (1 a 5)	1.696.970,37	Drets recaptats	296.482,79
Operacions de capital (6 a 7)	24.728,55	Drets pendents de cobrament al final de l'exercici	1.161.224,68
Drets recaptats	1.523.410,80		
Devolució d'ingressos	3.081,37		
Recaptació líquida	1.520.329,43	TOTAL DE DEUTORS PENDENTS DE PAGAMENT a 31.12.2017	1.362.594,17 €
Drets pendents de cobrament	201.369,49		

RESULTAT PRESSUPOSTARI DE L'EXERCICI:

	IMPORT (€)
+ Drets reconeguts nets. Capítols I a V	1.696.970,37
- Obligacions reconegudes netes. Capítols I a IV	-1.266.064,41
(a) Operacions corrents	430.905,96
+ Drets reconeguts nets. Capítols VI i VII	24.728,55
- Obligacions reconegudes netes. Capítols VI i VII	-126.630,86
(b) Operacions de capital	-101.902,31
1. Total operacions no financeres (a+b)	329.003,65
+ Drets reconeguts nets. Capítol VIII	0,00
- Obligacions reconegudes netes. Capítol VIII	0,00
2. Actius financers	0,00
+ Drets reconeguts nets. Capítol IX	0,00
- Obligacions reconegudes netes. Capítol IX	22.092,64
3. Passius financers	-22.092,64
4. Resultat Pressupostari de l'exercici (1+2+3)	306.911,01
5. Ajustos al resultat pressupostari	
- Desviacions positives de finançament	22.375,31
+ Desviacions negatives de finançament	103.449,09
+ Despeses finançades Romanent Tresoreria desp. Generals	67.417,54
TOTAL AJUSTAMENTS	+148.491,32
6. RESULTAT PRESSUPOSTARI AJUSTAT (4-5)	455.402,33

ROMANENTS DE CRÈDIT:

	IMPORT (€)
1. D'impossible incorporació	332.446,43
2. D'incorporació obligatòria	228.067,50
3. Susceptibles d'incorporació	0,00
TOTAL	560.513,93

ROMANENT DE TRESORERIA:

	IMPORT (€)
+ Deutors pendents de cobrament al final de l'exercici:	+1.378.736,51
De pressupostos d'ingressos. Exercici corrent	+201.369,49
De pressupostos d'ingressos. Pressupostos tancats	+1.161.224,68
D'altres operacions no pressupostàries	+16.142,34
+ Creditors pendents de cobrament al final de l'exercici:	-258.833,90
De pressupostos de despeses. Exercici corrent	-60.221,00
De pressupostos de despeses. Pressupostos tancats	0,00
D'altres operacions no pressupostàries	-198.612,90
+ Partides pendent d'aplicació al final de l'exercici:	-3.857,85
- Cobraments realitzats pendents d'aplicació definitiva	-3.857,85
+ Pagaments realitzats pendents d'aplicació definitiva	0,00 €
+ Fons líquids a tresoreria a finals de l'exercici:	+1.809.425,51
= Romanent de tresoreria total	2.925.470,27
1. Desviacions positives de finançament acumulades	-190.207,44
2. Saldo de dubtós cobrament	-1.012.156,12
ROMANENT DE TRESORERIA PER A DESPESES GENERALS	1.723.106,71

6- Donar compte de l'informe de la secretària interventora de la morositat del quart trimestre de 2017.

La morositat està en 26,40 dies (el període màxim legal per pagar és de 30 dies naturals des de l'entrada de la factura).

7- Donar compte de l'informe de la secretària interventora del PMP del quart trimestre de 2017.

Així, el període mitjà de pagament (PMP) del primer trimestre és de -5,91 dies.

8- Donar compte de l'informe de la secretària interventora de l'estat d'execució provisional del pressupost del 4t trimestre de 2017, i del compliment en aquest període de l'objectiu de l'estabilitat pressupostària, regla de la despesa i estabilitat financera.

9- Moció per l'alliberament dels presos polítics, el retorn dels exiliats i la denúncia de la deriva antidemocràtica i autoritària de l'Estat espanyol.

SESSIÓ ORDINÀRIA de 29 de maig de 2018

ASSISTENTS: Josep Roquet Avellaneda, Albert Fugarolas Bagot, Francesc Pintu Pagès, Sixte Morera Vilà, Marta Sanitjas Olea, Sandra Nualart González i Xavier Valls Vall-Ilosera.

SECRETÀRIA INTERVENTORA: Pilar Berney Pujol.

S'APROVEN PER UNANIMITAT ELS SEGÜENTS PUNTS:

1- Aprovació de l'acta de la sessió ordinària núm. 3, de data 10.04.2018.

2- Estudi i aprovació de l'adhesió al servei d'assistència en l'exercici del control intern a les entitats locals de la Diputació de Girona.

3- Estudi i aprovació de l'informe de seguiment del PAES de Sant Feliu de Buixalleu.

4- Estudi i aprovació de l'aprovació i pagament de les liquidacions núm. 2017020804 i 2018007880 del Consell Comarcal de la Selva, en concepte de taxa t17 comptabilitat energètica 2017 i pla acció energia sostenible PAES i de la justificació de la subvenció atorgada per la Diputació de Girona en el marc del programa "del pla a l'acció" per a l'any 2017.

5- Donar compte de la sentència núm. 312/2015 dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona al recurs 2/2012, confirmada en recurs d'apel·lació 29/2017 per sentència núm. 142 de data 15.02.2018, dictada pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Per acord de Ple de l'Ajuntament de Sant Feliu de Buixalleu de data 4.8.2011, la corporació municipal va estimar parcialment el recurs de reposició interposat per Ferrovial Agroman el dia 8.2.2007, dirigit contra l'acord de Junta de Govern de 23.11.2006,

que havia aprovat i liquidat a la referida mercantil una taxa derivada de l'ordenança fiscal núm. 14 per a usos excepcionals de camins i vies rurals.

Així, la sentència núm. 142 desestima l'apel·lació interposada per Ferrovial Agroman contra la sentència número 312/2015.

6- Estudi i aprovació de les bases que han de regir el procés selectiu urgent mitjançant concurs-oposició lliure per a la selecció de personal laboral, administrativa/iu, mitjançant contracte laboral temporal per a la substitució i reforç en el període de vacances del personal de l'àrea d'administració general i creació de borsa de treball.

7- Estudi i aprovació de les bases que han de regir el procés selectiu urgent mitjançant concurs-oposició lliure per a la provisió mitjançant contracte laboral interí per cobrir els períodes de vacances de les places de funcionaris números 5 i 6, categoria subaltern, agutzils de dia i de nit, i creació de borsa de treball.

8- Estudi i aprovació de l'addenda a la liquidació del pressupost exercici 2017.

9- Estudi i aprovació de l'alta del tràmit instància genèrica mitjançant la modificació del servei E-Tram.

NETEJA DE LES FRANGES DE PROTECCIÓ DE LES URBANITZACIONS

Seguint el Programa de Franges aprovat per l'Ajuntament, aquest any s'ha executat la neteja de les franges de protecció, que han estat objecte de subvenció, de les urbanitzacions de Buixalleu, Rio Park i Can Noguera per un import d'adjudicació de 12.520 €, dels quals hem obtingut una subvenció del 60 % (7.512 €).

CONTRACTACIONS DE PERSONAL DURANT L'ESTIU

La plaça per cobrir les vacances d'estiu dels agutzils de nit i de dia s'han cobert per concurs oposició lliure on s'hi van presentar tres aspirants, i la proposada pel tribunal qualificador va ser la Maria Torné, de Gaserans.

Per cobrir les vacances d'estiu de l'àrea d'administració general, i a més crear una borsa de treball, s'ha fet un concurs oposició lliure on

s'hi van presentar dos aspirants, i la proposada pel tribunal qualificador va ser la Natàlia Miralpeix, d'Arbúcies.

Per realitzar l'activitat de Casal d'Estiu, s'ha contractat com a directora l'Anna Márquez, de Riells i Viabrea, com a monitor en Noel Biniés, de Gaserans, i com a personal de suport la Paula Pla, de Gaserans, i la Marta Fochs, de Fogars de la Selva.

RESUM DE L'INFORME D'ACCIÓ DEL PAES

Tal com està previst al Pla d'Acció per a l'Energia Sostenible (PAES) del municipi de Sant Feliu de Buixalleu, aprovat l'any 2014, s'ha elaborat un informe de seguiment complet, l'informe d'acció del PAES, que mostra el seu grau d'implementació i inclou un inventari d'emissions actualitzat.

Cal recordar que la redacció del PAES i la seva implementació forma part dels compromisos del Pacte d'Alcaldes, al qual ens vam adherir el febrer de l'any 2012, amb l'objectiu final de reduir un mínim del 20 % les emissions de CO₂ i de gasos d'efecte hivernacle (GEH) abans de l'any 2020, prenent com a referència les emissions de l'any 2005, de 6.027,01 tn de CO₂.

Originàriament, el PAES de Sant Feliu de Buixalleu proposa 24 actuacions, per tal d'aconseguir un estalvi de 1.466,29 tn de CO₂, amb una disminució d'emissions del 24,33 % respecte les emissions de l'any 2005.

El grau d'implementació de les accions del PAES fins al 2018 ha estat del 68,97 % i el percentatge d'estalvi assolit ha estat del 93,84 % respecte el total d'emissions que s'ha previst estalviar del 2005 al 2020, tenint en compte que les accions en curs s'han de completar fins al 2020.

Durant aquest període d'implementació, de les 24 actuacions previstes, s'ha passat a 29, de manera que actualment 9 d'elles ja han estat completades, 11 estan en curs i 9 estan pendents de començar-les (no s'ha desestimat cap acció). Així doncs, s'han incorporat 5 noves accions no previstes inicialment al PAES de Sant Feliu de Buixalleu, entre elles, impulsar el vehicle elèctric al municipi.

Un element determinant en la reducció de les emissions ha estat producció local d'energia elèctrica derivada de la posada en marxa de la central fotovoltaica de Sant Feliu de Buixalleu, ja realitzada en el període 2005-2012.

Gran part d'aquestes accions realitzades recentment, en el període 2014-2018, han consistit en fer petites actuacions en

edificis i equipaments municipals, millores en l'enllumenat municipal, instal·lació d'aeroterms a la Sala Polivalent, construcció d'un cancell a l'entrada de l'edifici annexos, renovació d'un vehicle de la flota municipal, etc.

Finalment, vistes les característiques i resultats de les accions realitzades, l'informe de seguiment considera tres de les accions realitzades com a "model d'excel·lència", són les següents: Disposar d'un servei de gestió energètica municipal, contractar l'electricitat d'equipaments i instal·lacions municipals a comercialitzadores 100 % renovables i la Instal·lació d'una caldera de biomassa i una xarxa de l'edifici de l'ajuntament i de la Sala Polivalent, en funcionament des de l'any 2015.

La inversió realitzada en accions que s'estan duent a terme ha estat de 217.081 € i en les que ja han estat totalment realitzades és de 47.452 €, amb una inversió total de 264.532 €.

El percentatge d'estalvi assolit ha estat del 93,84% respecte del total d'emissions que es preveu estalviar del 2005 al 2020. Es pot concloure que les accions completades i les accions en curs suposaran una reducció de 1.785,83 tn CO₂ per a l'any 2020 respecte a les 6.027,01 tn CO₂ que es van emetre l'any 2005.

Així doncs, amb la inclusió en el PAES d'aquestes noves accions, i les realitzades des de l'any 2005 s'assolirà per a l'any 2020 una reducció del 31,58% respecte de les emissions del 2005, un objectiu que supera amb escreix el compromís del Pacte d'Alcaldes, del 20%, i la previsió feta inicialment pel PAES de Sant Feliu de Buixalleu, d'un 26,34%.

cloenda Creixem junts!

Com a activitat final de Creixem Junts des de l'escola s'ha organitzat una gimcana emocional on les famílies i els/les alumnes han sigut els participants. Ens ho hem passat genial!

Cursa amb els peus lligats "Cooperació"

Cursa ulls tancats "La confiança"

Dibuixem emocions amb música

"Expressió emocional"

frase
final

Bon estiu!!

AMPA ALZINES BALLADORES

Aquest any la calor s'ha fet esperar i com diu el refrany: Pel maig, cada dia un raig... i el juny el paraigua també hem necessitat... Podrem anar a la piscina? Podrem anar amb bici?

SÍ, SÍ, SÍ, SÍ! El sol ha acabat sortint i ens hem pogut remullar i fer el dia sobre rodes. Per acabar de refrescar-nos l'AMPA un gelat ens va portar... Mmm, que bo!

El curs s'acaba i ho hem celebrat amb una gran festa. En primer lloc, les alumnes de l'extraescolar de dansa, dirigides per la Pilar Morell, ens van oferir un espectacle molt divertit i emotiu amb un grapat de balls on van demostrar que amb esforç i dedicació surten balls molt bonics i treballats.

A continuació i per agafar forces vam degustar un esplèndid pica-pica, on no hi va faltar de res.

Ja tenim energia per fer la gimcana d'aigua.

El poble veí s'ha quedat sense aigua i l'hem d'ajudar:

- Com ho podem fer?
- Tenim esponges, plats, gots, giberells...
- Provem-ho amb els plats, primer?
- Sí, sí...
- Ui, ui, cau molta aigua i no n'arriba gaire!
- Amb les esponges?
- Poseu-vos-les al cap!
- Ui no, que em mullo!
- Els gots, els gots!
- Sí, fem de cambrers...

I així durant una bona estona vam anar transportant l'aigua entre mullades i rialles. Ho vam aconseguir i per celebrar-ho vam fer una bona guerra de globus d'aigua. Amb la calor que feia, aquesta remullada ens va anar de primera!

Per acabar, volem donar les gràcies a tots els que en algun moment del curs heu fet possible que les activitats organitzades s'hagin pogut portar a terme: extraescolars, acollida, castanyada, xocolatades, Sant Jordi, fi de curs...

Us recordem que l'actual junta de l'AMPA perdrà tres membres per al curs vinent. Amb els membres que queden no es pot portar a terme una AMPA amb tota la feina que comporta. Necessitem nous membres o bé que formeu un nou equip i us proposeu com a nova junta, només d'aquesta manera la nostra escola podrà seguir gaudint dels avantatges d'una AMPA.

AMPA SOM TOTS!

CÀMERES DE VIGILÀNCIA CONTRA INCENDIS FORESTALS AL CASTELL DE MONTSORIU

Josep Riera i Anna Sanitjas

L'ADF Guillerries Montseny, amb el suport de la Diputació de Girona, el Consell Comarcal de la Selva i l'Ajuntament de Sant Feliu de Buixalleu, ha instal·lat dues càmeres de vigilància per incendis forestals al castell de Montsoriu.

Cada vegada més, com a conseqüència de l'augment de la massa forestal, de la poca gestió i dels efectes del canvi climàtic, el risc d'incendi és cosa de tot l'any.

Les càmeres de vigilància són una eina clau per a la prevenció d'incendis forestals del segle XXI, ja que permeten detectar ràpidament els incendis forestals i agilitar-ne les tasques d'intervenció i extinció els 365 dies de l'any, fent ús de les noves tecnologies i xarxes de comunicació.

Les càmeres s'han instal·lat de manera estratègica per disposar d'una visió panoràmica de gran part del Montseny gironí i de la Selva sud, ja que compten amb un sistema motoritzat que permet un moviment de 360 graus de rotació, que fa possible ajustar la visió cap a la zona que es vol observar amb més detall.

Les càmeres transmeten, per internet i en temps real, les imatges captades a la Central de l'ADF Guillerries Montseny ubicada al Parc de Bombers de Sant Feliu i també al centre de control de Bombers de Girona. A més, les imatges emeses per les càmeres es poden visualitzar des de qualsevol telèfon o dispositiu mòbil autoritzat, ja que són útils tant per ubicar columnes de fum, com per aportar informació sobre l'evolució del foc en cas d'incendi.

Cal destacar que aquestes càmeres substitueixen els guaites del castell, que feien tasques de vigilància els mesos de juny a setembre. Des d'aquí volem aprofitar per agrair-los, a tots i totes, la bona feina feta, l'esforç i el compromís demostrat amb el nostre territori.

L'institut Vescomtat de Cabrera notícies breus...

Us volem fer participants dels èxits aconseguits pel nostre alumnat durant aquest tercer trimestre del curs:

- L'Anna Benavente, amb el seu treball *"El tabú de la mort: l'eutanàsia i les eines pal·liatives"*; Paula Mitjans, *"Civil Rights in the USA"*; Ariadna Casanova, *"Distorsions cognitives: raons dels pensaments inadequats"*, i Judith Costa, *"Veganisme: una dieta o un estil de vida?"*, alumnes de 2n de batxillerat, han participat en la V Mostra de Treballs de Recerca de Santa Coloma.

- El passat 4 d'abril els alumnes de 3r d'ESO Clara Ferrer, Marc Martín, Jan Garcia i Paula Garcia van recollir un premi *ex aequo* obtingut en el concurs de clipmetratges organitzat per Mans Unides. El seu vídeo tracta la temàtica del malbaratament alimentari.

- El divendres 13 d'abril la Cristina Lamas, de 2n de batxillerat, va presentar el seu treball de recerca *"Superfícies superhidrofòbiques"* a la mostra IFCO (Institut de Ciències Fotòniques) de Castelldefels. Així mateix ha estat seleccionada com a finalista del Premi Argó que atorga l'UAB.

- El 13 d'abril, en el marc de l'Expo Jove, els alumnes de 4t Tatiana Sellarés, Bernat Vázquez i Pau Serrat van ser seleccionats com a finalistes del concurs MediaMarktTech. L'alumnat havia d'explicar i fer divulgació de l'evolució de la tecnologia.

- El dissabte 19 de maig els alumnes de 4t d'ESO de l'optativa de Tecnologia, Carla Ferrer, Lua Fortea, Alan Zamorano i Jordan Guedj van participar en el TecnoRepte celebrat a la Universitat Politècnica de Girona. En aquesta ocasió, l'alumnat havia de fer un autòmat que escenifiqués un fet històric. Van representar el setge d'Hostalric.

- L'alumna Amelia Duca, de 1r d'ESO, va ser finalista del concurs d'Oratòria d'anglès que es realitza a la comarca de la Selva i organitza la Fundació Riera Gubau. Malauradament no va poder assistir a la final perquè en acabar el curs retorna al seu país d'origen.

- El dissabte 9 de juny vam participar més d'una vintena d'alumnes de primer i segon d'ESO al matí i alumnes de 4t d'ESO i batxillerat a la tarda en el Robotseny. És un projecte comarcal del Baix Montseny que desenvolupa les competències científiques i creatives dels alumnes tot treballant de forma cooperativa. El nostre centre hi va. Pel que fa al concurs de projectes científics el grup format per Jaume Comas, Isis Domingo, Mirka Fernández, Paula Marmolejo, Blanca Ponce i Eric Yera va obtenir el primer premi per trobar la solució més innovadora al projecte plantejat per l'organització. Projecte on el centre d'interès és el patrimoni. En Pau Gimeno ha rebut el premi al millor temps dels premis Rubikseny d'enguany.

- **Proves DELF.** El passat 25 i 26 d'abril 8 alumnes de 4t d'ESO i 8 de 1r de batxillerat de francès es van presentar a les proves per obtenir el nivell A2 i B1 de francès. Ja tenim els resultats i tots i totes han aconseguit superar els nivells de l'examen preparat.

- **Proves Cambridge.** El dissabte 9 de juny s'han dut a terme les proves per obtenir el certificat de nivell KET i PET en anglès. S'han presentat uns 25 alumnes i esperem tenir ben aviat els resultats. De ben segur que també obtindran molts d'èxits.

- L'alumnat de 1r d'ESO ha realitzat unes estades esportives a l'Estartit durant els dies 13, 14 i 15 de juny i l'alumnat de la SIEI (Suport Intensiu d'Escolarització Inclusiva) antiga USEE, va anar tres dies a Pineda, on van gaudir d'uns dies excel·lents.

Així mateix, s'han dut a terme tot un seguit d'activitats obertes a tot el públic:

- Recital poètic de 1r de batxillerat "*Quan es fa fosc*" al teatre Serafí Pitarra els dies 20 d'abril a la tarda i 23 d'abril al matí i el 26 d'abril al Cercle Bredenc.
- L'alumnat de 4t d'ESO i batxillerat presenta en la V edició de la Fira de la Ciència "*Ciència entre tots*" els seus treballs i investigacions a l'entorn de la ciència i la tecnologia.
- Organitzem la primera jornada solidària el divendres 18 de maig per tal de recollir fons per a la compra de material per a l'associació Ajudem Bode Lao, que té com a objectiu fer arribar als nens d'aquesta població material escolar.
- Jornades de portes obertes al març per la visita de les instal·lacions del centre en el període de preinscripció dels estudis d'ESO i també durant el mes de maig en el període de preinscripció de batxillerat i CFGM.

Amb la voluntat de ser un institut al servei de l'entorn hem fet aquestes actuacions:

- En el marc de la celebració del dia del medi ambient es realitza en el centre el *Clean Up Day*. En aquesta ocasió l'alumnat de primer i quart de l'ESO han fet diferents rutes pels municipis de Breda, Sant Feliu de Buixalleu (zona industrial) i Hostalric per fer una neteja dels espais. Entre moltes activitats, els alumnes han fet geolocalitzacions dels punts més crítics i han elaborat un informe que s'ha fet arribar als diferents ajuntaments.
- Mitjançant conveni amb l'Ajuntament hem cedit l'espai del gimnàs i la planta pilot del CFGM als participants al Camp d'aprenentatge Internacional del 26 de juny al 10 de juliol.
- Hem iniciat els passos per renovar els convenis de col·laboració dels ajuntaments de Sant Feliu de Buixalleu, Fogars, Massanes, Breda i Hostalric amb el projecte Ítaca, projecte que permet una diversificació curricular d'alguns alumnes i acostar-los al món professional.

Vull acabar donant en primer lloc l'enhorabona i felicitació a tot l'alumnat pels èxits aconseguits i en segon lloc agrair a totes les institucions, entitats i famílies que recolzen i ens ajuden a tirar endavant el nostre projecte educatiu.

Elena Herberg

directora

Institut Vescomtat de Cabrera

**Vols participar
a Sant Feliu
Diu?**

Envia'ns ho a
santfeliudiu@gmail.com

Anima't

Joves referents: Paula Pla, presidenta de l'associació Joves de Sanfa

Clara Romaguera, tècnica compartida de Joventut

Qui millor que els propis joves per exercir la figura de referent jove? A Sant Feliu hi viuen molts joves fent activitats diverses que poden ser interessants per a altres joves i conèixer les seves trajectòries de vida pot animar-los a saber què volen fer, a descobrir motivacions, a trobar referents.

La Paula Pla Massagué té 20 anys i és l'actual presidenta de l'associació juvenil de Sant Feliu Joves de Sanfa. Aquesta entitat organitza activitats al poble i té per objectiu mobilitzar el jovent i ser un punt de trobada entre els joves, ja que per les característiques d'aquest municipi es fa difícil coincidir. A la Paula li motiva molt *"ajudar les persones, escoltar-les, veure com aprenen, i veure que el fet d'aprendre els fa feliços"*.

Què estàs fent actualment?

Aquest estiu estic treballant de monitora d'activitats de lleure al casal de Sant Feliu de Buixalleu i a partir del setembre iniciaré el tercer curs del grau d'infermeria. Aquest any faré un petit canvi a la meua vida, ja que marxaré a viure a Girona!

Què és per tu ser jove?

Per mi ser jove és gaudir al màxim, aprofitar el fet de no tenir masses lligams, realitzar moltes activitats, viatjar amb els amics i les amigues, participar en esdeveniments, gaudir de la innocència dels més petits i de la saviesa dels més grans.

Com valores el fet de ser jove i ser de Sant Feliu de Buixalleu?

Valoro moltíssim ser de Sant Feliu, ja que crec que nosaltres podem aconseguir fer moltes coses per a les generacions futures i perquè el poble tingui més vida.

Què feu des de l'associació Joves de Sanfa i què t'agrada de formar-ne part?

Des de l'associació intentem programar i realitzar activitats per al poble, tant per a petits com per a grans, i donem molta importància al fet que el poble tingui moviment, que la gent es reuneixi i passi una bona estona realitzant qualsevol activitat. M'encanta poder-nos reunir els diumenge i fer berenars, sempre va bé per desconnectar i acabar bé la setmana.

Què els diries als joves de Sant Feliu?

És molt i molt important que el grup de Joves de Sanfa segueixi viu i en moviment, ja que s'han de fer coses per al poble i el nostre paper és aconseguir que els joves i les generacions següents

puguin modernitzar part del poble o aconseguir millores per a nosaltres mateixos. Per tant, com més joves implicats siguem més coses aconseguirem fer!

I si a més tens alguna idea, dubte o suggeriment, em pots escriure a cromaguera@selva.cat!

66 RALLY MORITZ COSTA BRAVA_17 de març

Àlex Romaní president del Rally Costa Brava

Grions ha estat el "nou" tram recuperat per a aquesta edició.

El Rally més antic d'Espanya, i primera prova de l'Europeu de Vehicles Històrics, ha comptat amb un nou rècord d'inscrits, 172 equips, arribats de 17 països diferents de tot el món.

Entre els participants destaquen noms com Harri Toivonen (germà del malaguanyat Henri Toivonen), Salvador Cañellas, Mauro Pregliasco o Jari Latvala (pare del mundialista Jari-Matti Latvala), i fins a 70 pilots estrangers, entre els quals hi ha guanyadors d'edicions anteriors com Tony Carello (1978), Valter Jensen-Eric Pedersen (2011), Xesús Ferreiro-Javier Anido (2014) i Lucky-Fabrizia Pons (2015 i 2017), o el guanyador de les 24 hores de Le Mans de 1993, Éric Helary.

60 equips han competit en Velocitat, 56 en Legend (exhibició) i 56 en Regularitat Sport.

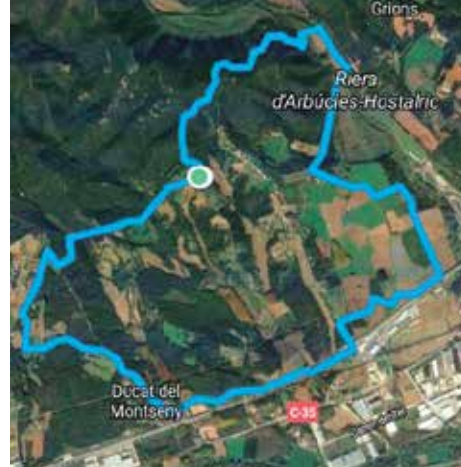
Des de principis de setmana ja s'han deixat veure els equips reconeixent els trams, i el dijous 15 de març ja hi ha hagut un gran ambient a Girona, amb el Shakedown i la posada en marxa de l'Hospitality; la carpa Moritz de 250 m², amb calefacció i parquet, s'ha convertit en el centre neuràlgic del Village i del parc d'assistència, a Domeny-Fontajau, mentre la base era a l'Hotel Ultònia.

L'itinerari d'enguany, de 150 km contra el cronòmetre, ha tingut tres trams habituals divendres (Santa Coloma-Sant Hilari, Sant Hilari-Osor, i els Àngels), i 4 trams a repetir dos cops dissabte (Osor, Collsaplana, Cladells i amb la novetat del recuperat tram de Grions, on uns quants voluntaris locals han fet les funcions de controls de ruta).

Esperem repetir l'any vinent, amb un itinerari que ha estat qualificat d'excel·lent pels pilots i per la FIA.

Moltes gràcies a tots els que ho heu fet possible.

EL ROSER DE GASERANS_15 d'abril

Carla Gázquez de Sant Celoni

Aquest dia es va fer la Marxa del Roser, una marxa que començava a la plaça de les antigues escoles de Gaserans, feia tot un recorregut pel bosc, i tornava al lloc de sortida.

Les inscripcions s'obrien 1 hora abans, i el control es tancava a les 10.30 h a la mateixa plaça.

La marxa començava a les 8.00 del matí, i durant uns 12 quilòmetres, es passava pel bosc i per diferents llocs de Gaserans; en arribar altre cop a la plaça, es donava als participants un esmorzar. La cursa era oberta a tothom, sempre que es fes caminant o corrent.

Quan ja havien arribat tots els participants, es feia un sorteig, es donava a cada competidor un petit obsequi, i es lliuraven els premis.

Els premis més destacats eren els següents:

- Premi al primer, segon, tercer, quart i cinquè classificats de la general
- Premi a la primera, segona i tercera classificades de la categoria femenina
- Premi al primer classificat de Gaserans
- Premi al participant més petit
- Premi al participant més gran

La marxa és una de les activitats de la Festa del Roser de Gaserans. Un cop finalitzada la marxa, es fa una missa solemne i, per finalitzar, la diada acaba amb un aperitiu per a tothom.

"Hi van haver un total de 106 participants, el primer dels quals va fer el recorregut d'11,90 km en 51 minuts i 48 segons."

També vull dir que va ser un plaer fer la marxa un any més al costat de la meua amiga Carla Fugarolas, durant la qual vam gaudir molt del paisatge, les rialles i l'amistat.

CAMINADA AL CASTELL DE MONTSORIU_19 d'abril

Associació de Jubilats de Sant Feliu de Buixalleu

Hola, jubilats de Sant Feliu de Buixalleu,

Som l'Associació de Jubilats d'aquest municipi. Fa poc que hem començat a fer activitats, i tot i que anem a sortides que organitzen altres casals, el passat 19 d'abril vàrem organitzar la nostra segona caminada, la qual va ser al castell de Montsoriu.

Aquest està considerat el castell gòtic més important d'Europa, situat entre Arbúcies i Sant Feliu de Buixalleu, a la comarca de la Selva. Té 632 metres d'altitud, i actualment és dins el Parc Natural del Montseny.

Us farem un resum de com va ser el dia: a les 9.30 h ens vàrem trobar amb els casals d'Arbúcies, Blanes, Caldes de Malavella, Hostalric, Massanes, Riells i Viabrea, Sant Hilari i Vilobí a l'aparcament de coll de Castellar. Érem un total de 206 persones. Tot seguit, vàrem començar a pujar caminant fins al castell i per aquells que tenien dificultats per caminar hi havia dos cotxes per portar-los.

Quan vàrem ser tots a dalt, un guia ens va ex-

plicar la història del castell. Seguidament, vam passar a fer la visita. A dins hi havia guies que contestaven totes les preguntes que els fèiem.

Acabada la visita, a fora ens esperava un aperitiu, obsequi de l'Ajuntament.

Després vàrem baixar caminant fins als cotxes per anar a dinar al restaurant Masferrer de Sant Feliu de Buixalleu.

En acabar de dinar tots els casals i els representants de l'Ajuntament i del Consell Consultiu van dirigir unes paraules als assistents. Com sempre, Arbúcies va fer el brindis cantat.

Va venir en Quim Masferrer, el Foraster, que va esverar una mica el galliner, ja que tots volíem parlar amb ell i fer-nos-hi fotos.

Aquestes sortides són interessants: es coneix molta gent fins i tot del nostre propi poble.

La diada va acabar amb sardanes i ball al local de Cal Mestre.

Molt agraïts a tots per la vostra col·laboració.

TROBADA A SANTA BÀRBARA_1 de maig

Anna Santos de la urbanització Buixalleu

Tot esperant que els meteoròlegs s'equivoquessin amb els pronòstics arriba el dia 1 de maig!

Però no fou així! Anàvem avisats i efectivament començava el dia amb fred i pluja. Una llàstima...

Ens agrada molt anar a Santa Bàrbara a passar el dia 1 de maig.

La part positiva és que tenim una Sala Polivalent envejable que s'adapta a tot tipus d'esdeveniments.

Van començar els actes amb la missa que va dir mossèn Eduard, mentrestant plovia, i anàvem parlant amb els assistents que quina bona pensada canviar la ubicació!

Després va actuar l'Esbart Dansaire Montsoriu, que va ballar les nostres danses tradicionals, els pares i mares de l'esbart coincidíem en que a la Sala els i les dansaires no passarien tant fred a l'hora de canviar de vestuari com si fos a Santa Bàrbara.

A continuació vàrem celebrar els deu anys de la colla dels Picasques! Els van acompanyar els bastoners i grallers de l'esbart Cabirol de Sils i els bastoners de les Guillerries de Sant Hilari de Sacalm. ENHORABONA PICASQUES!

A l'hora de dinar hi havia l'opció, per nosaltres nova en aquesta diada, de menjar una fantàstica

paella. La vàrem trobar molt i molt bona! L'altra opció era coure's la carn en un bon foc que hi havia a la barbacoa.

Vàrem dinar i després de la magnífica sobretaula, la cobla Arbúcia ens va tocar unes sardanes. Aquí sí que es va trobar a faltar l'exterior de Santa Bàrbara! Mentrestant alguns escoltàvem i d'altres ballaven... elaboraven un rom cremat que ens van oferir per acabar de fer baixar el dinar.

L'únic punt del programa que no es va fer fou l'estirada de corda de Sant Feliu-Arbúcies, un altre dels moments on es va trobar a faltar Santa Bàrbara!

Fent un resum... per nosaltres va ser una bona festa, on trobes la gent que cada any vols trobar i això es pot fer igual a la Sala que a dalt a Santa Bàrbara, però... sens dubte esperem que l'any vinent faci un dia 1 de maig més que espectacular a Santa Bàrbara! VISCA L'APLEC!

FESTA COUNTRY_5 de maig

Lourdes Codina de la urbanització Can Cadell

El dissabte 5 de maig d'enguany es va dur a terme la primera Ballada Country a la Sala Polivalent de Sant Feliu de Buixalleu, organitzada i dirigida per l'Isidre Blassi Blanco, que ha estat professor durant tot aquest any els dimecres de 20 h a 22 h. "Vine a provar-ho quan vulguis!", diu ell... D'entre els seus aprenents hi tenim la Mei Marquès Garreta, la Lourdes Codina Callís, en Marçal Ninou i l'Enriqueta Vilà, que també li van donar un cop de mà amb l'esdeveniment, a part de ballar amb gent vinguda de colles que ballen country de llocs com ara: Country Breda, Country Moià, Country Four Rivers de Girona, Country la Bisbal i Country Figueres, a part d'algú que se'n va assabentar a través del Facebook: en total gairebé mig centenar de balladors. Val a dir que, a més de ballar una trentena de cançons, cosa que implica que

es va començar a les vuit de la tarda, i que es va enllestir i fer net cap a les onze del vespre, hi havia també servei de barra per als més assedegats, i es podia amenitzar amb gominols i fruits secs per agafar energia. Gran part dels participants, en acabar, van quedar per fer un sopar de germanor a les immediacions. Queda palès, doncs, que per a tots ells va ser una experiència a repetir de cara a l'any que ve.

2017

naixements

Íria Cladellas Vila

Urbanització Duat del Montseny

Nascuda el 14 de març de 2017

Hola, soc en Ferran i aquesta és la meua germaneta Íria. Els papas estan molt contents i jo també, perquè m'agrada molt jugar amb ella i ens ho passem superbé!

RETIRADA DEL CORONEL ESTRADA_13 de maig

Albit Espuña president dels Miquelets de Girona

El passat 13 de maig va tenir lloc a Hostalric, Sant Feliu de Buixalleu i Joanet (Arbúcies), la primera edició de *La Retirada del coronel Estrada*. L'Associació Miquelets de Girona i l'Associació dels Amics de la Girona Napoleònica van reviure un dels fets d'armes més destacats i alhora desconeguts que han passat mai a la comarca de la Selva. La Retirada del Coronel Estrada fou la fugida de la guarnició d'Hostalric que, assetjada per l'exèrcit imperial de Napoleó Bonaparte, inicià la marxa la matinada del 12 de maig de 1809 cap a Vic. Els assetjats, presos per sorpresa davant de la sortida nocturna, només van poder fer un intent de bloqueig prop de Sant Feliu de Buixalleu. Després d'un dur combat, el coronel Estrada va ser capturat amb unes quantes dotzenes dels seus homes amb un alt cost de vides per ambdós bàndols. Finalment, cap a 800 homes dels prop de 1200 que van realitzar la sortida, van arribar a Vic l'endemà ajudats per tropes del general O'Donnell, que els van ajudar a cobrir la retirada passant per Joanet i Sant Hilari Sacalm fins a Vic.

Des de les nostres associacions hem volgut d'alguna manera reviure aquest episodi relativament desconegut per difondre la nostra història i gaudir de la recreació històrica. La nostra experiència va començar amb una estada nocturna a la fortalesa d'Hostalric la nit anterior. Malauradament, l'endemà la intensa pluja va evitar que poguéssim fer la marxa prevista d'Hostalric fins a Sant Feliu de Buixalleu i la ruta es va haver d'escurçar. El combat es va fer directament al poble, on els assistents van poder posar-se a la pell del que varen sentir els vilatans al sentir els redobles dels tambors i el foc dels fusells. Posteriorment, després d'una petita explicació al públic, tots plegats vàrem assistir a una botifarrada popular i els més valents van continuar l'expedició fins a Joanet sota pluja intermitent i tronades amenaçadores.

Esperem, doncs, que aquesta prova pilot sigui l'inici per or-

ganitzar activitats d'aquest mateix caire. Volem donar les gràcies a tots els assistents a l'acte i en especial als ajuntaments d'Hostalric, Sant Feliu de Buixalleu i d'Arbúcies per haver-nos facilitat les coses i haver-nos donat suport en aquesta manera de fer història.

DIADA DE SANT ISIDRE: TIRABOU_20 de maig

Josep Sanitjas de Can Campeny

Com ja és tradicional, el diumenge després de Sant Isidre vam fer la Ballada del Tirabou de Gaserans.

Aquest any la ballada va tenir el programa següent:

- 1- Ball dels Picasoques: colla petits Picasoques
- 2- La Polca: grup de grans Picasoques
- 3- Ball de Bastons de Sant Feliu de Codines: Esbart Codinenc
- 4- Ball de Sant Ferriol: Picasoques
- 5- Galop de Donzelles de Granollers i Ball Pla 98 de Gitanes de Sant Esteve: esbart Esplai de la Gent Gran de Sant Celoni
- 6- Ball d'en Nyitus: Picasoques
- 7- Ball de Llanceros de Teià: grup Teià Tradició Viva, Llanceros
- 8- Ball d'en Joan del Riu: Picasoques
- 9- Ball del Tirabou de Gaserans. Colla del Tirabou

En acabar i després d'entregar un petit obsequi als grups que ens van acompanyar, a la mateixa plaça de les Antigues Escoles de Gaserans, vam fer un dinar popular on hi van participar unes 200 persones, a base d'amanida, arròs i gelat, que va estar molt bé i a tothom va agradar molt.

Esperem que l'any vinent el temps també ens acompanyi i puguem fer una festa tan lluïda com aquest any.

BALLADA DEL TIRABOU A MAÇANET DE LA SELVA

El dia 10 de juny al matí vam anar a ballar el Tirabou com a col·laboració de la Colla a l'associació MACOR, que treballa per donar suport als malalts del cor i que aquest diumenge organitzava un matí d'activitats a Maçanet. Junt amb el Tirabou van participar-hi colles geganteres, una batucada i escoles de dansa de Maçanet.

Va anar molt bé i tots contents de participar-hi.

FESTA D'HOMENATGE A LA VELLESA_3 de juny

Manel Coll i Maria Tabarner de Can Pagès

Hola veïns,

Som en Manel i la Maria de Can Pagès, i aquest any per primera vegada com a jubilats, hem assistit a la festa dels avis del poble.

La veritat és que estem molt contents de com va anar, i de com de ben organitzat que ho tenen.

El dia ens va passar molt ràpid, entre balls de l'Esbart i Picasoques, foto de grup, dinar, i havent dinat l'espectacle humorístic d'en Toni Albà, vàrem estar ben entretinguts.

Ens va agradar molt tot, en especial el discurs que va fer el padrí (Josep Costa) i sobretot trobar-nos amb el poble i sentir-nos com una gran família. Ni la pluja que va caure va espatllar aquest dia tan màgic.

Moltes gràcies a tots els que ho feu possible.

Padrí i Padrina 2018

MARIA RABIONET (29/11/1932)

Arriba el juny i amb ell una de les festes més emocionals del nostre poble: la Festa dels Avis.

La padrina escollida aquesta vegada ha estat la Maria Rabionet, per a tots nosaltres, LA MARIA DE CAN CERDANYA.

Miro enrere i em venen records de la meva infantesa quan vivia amb la meva família a Can Juandó. Cada dia anava caminant amb la meva germana a les escoles de Grions; no podíem anar a dinar a casa perquè era molt lluny per anar i tornar. Així doncs, dinàvem a casa de la Maria, que sempre tenia el plat a la taula i un somriure a la boca com si fóssim unes filles més.

Al cap d'uns anys va deixar Can Cerdanya i va anar de masovera a Can Jan, i nosaltres, a la Casa Nova d'en Juandó; sempre anàvem i veníem d'una casa a l'altra.

Actualment viu a Arbúcies per estar a prop de les seves filles.

La Maria sempre porta el nostre poble i a nosaltres en el seu cor.

T'ESTIMEM MOLT, MARIA!

Família de Casa Nova d'en Juandó

JOSEP COSTA (25/09/1935)

Vaig néixer a Arbúcies, en una casa petita del veïnat del Regàs, on vaig passar la Guerra Civil juntament amb els meus pares i un germà més gran i on vaig viure fins que em vaig casar.

Durant la Guerra Civil amb tan sols 3 anys vaig perdre la mare, època difícil. El pare, sol amb 2 fills petits i poc menjar, va haver de treballar molt per tirar endavant fins que, acabada la guerra, es va tornar a casar.

Vaig anar poc a escola, el just per aprendre a llegir i escriure. De molt jove vaig començar a treballar a bosc, feina que he fet tota la vida.

Als 30 anys em vaig casar amb l'Emília, filla i veïna de Sant Feliu de Buixalleu, més concretament de Can Pons, on vaig viure juntament amb els meus sogres, on va néixer la meva filla i, on, en l'actualitat, encara visc amb la meva dona.

Amb 65 anys em jubilo i dedico gran part del meu temps a les meves aficions: la cacera i buscar bolets. Poder matar algun senglar o robar un bon cistell de carlets són dues coses que m'apassionen.

Dues altres coses a què també dedico part del meu temps, i que he fet tota la vida, són l'hort i tenir ruscus d'abelles, que cuido tal com em va ensenyar el pare. Amb un rusc fet de la pell d'un suro i habilitat per viure les abelles, aconsegueixo que la mel sigui com la d'abans, feta amb bresques de cera i espremuda amb les mans.

Totes aquestes coses, juntament amb la meva família, són les que m'han fet arribar on soc avui.

També vull donar les gràcies a totes les persones que any darrere any fan que se celebri aquesta magnífica festa, especialment al Sr. alcalde, i desitjo que aquesta festa es continuï celebrant durant molts anys, i que en puguem gaudir tots plegats.

Desitjo a tots que pugueu arribar a aquesta edat amb salut i bona companyia igual que jo.

Visca Sant Feliu i visca Catalunya!

Josep Costa

SANT JOAN A SANT FELIU_23 de juny

Júlia Fugarolas, Berta Ramon, Martina Barnola i Núria Rosell

Per Sant Joan l'Ajuntament de Sant Feliu prepara sopar, concert, foguera i ball per a tots els que hi vulguin anar. Nosaltres vam anar a la Sala Polivalent a servir taules.

Vam flipar de la gent que hi havia; ens han dit que érem unes 250 persones!

Tots vam treballar molt. Primer vam preparar els entremesos (vam estar-hi molta estona perquè hi havia molts embotits!) i vam sopar per agafar forces. Després vam servir el sopar: vam servir el beure, els entremesos, les amanides, el pa, la carn, i finalment vam repartir gelat per postres. La coca vindria més tard!

Després de servir les taules vam anar a tirar petards; hi havia una colla de nens i nenes que tiraven uns petards molt forts... i nosaltres també en vam tirar.

Fora la Sala hi havia una gran pila de fustes i branques per fer una bona foguera. Vam fer un ninot i la veritat és que va quedar molt xulo; llàstima que ens vam deixar els pantalons!

També vam posar els nostres desitjos a la foguera quan encara era apagada, ja que es diu que si la nit de Sant Joan cremes els teus desitjos a la foguera aquests es compleixen.

Passada la mitjanit van encendre la foguera. Va ser impressionant, però si t'hi acostaves feia molta calor.

Quan es va apagar, vam tenir una idea: fer una minifoguera, així que vam agafar una metxa i vam encendre les caixes de petards, però com que les caixes de cartró es cremaven molt ràpid vam decidir anar a buscar fustes, i així la nostra foguera va durar molt.

Mentre nosaltres anàvem revifant el foc, a dins feien ball amb el grup Què tal.

Vam estar-nos-hi fins a la matinalda, nosaltres fent la foguera i la gent ballant. Quan es va fer tard vam apagar el foc i va quedar una marca negra al terra de la nostra foguera de Sant Joan.

A la festa de Sant Joan tothom va gaudir molt, ballant i menjant (bé, menys una senyora que volia més pa...). Esperem que l'any que ve puguem tornar a gaudir d'aquesta festa i que sigui tan o més xula que la d'aquest any.

10 anys de Colla Bastonera Els Picasoques!

Els números no fallen! El 2008 un grup de mares i pares que portaven els nens a l'Escola Alzines Balladores, ben avinguts i tot passant l'estona, van decidir formar una colla bastonera. Els vídeos tampoc enganyen i, sí, 10 anys passen per a tothom... Que joves que es veien!

A la Colla, s'hi van unir altres joves de Sant Feliu, i van començar amb els assajos: el primer professor es deia Ricard, després la Sílvia, amb ajuda de la colla bastonera de Sant Hilari, i com a última va ser l'Iris. Després van seguir organitzant-se els assajos ells solets; i tot es va anar lligant i va funcionar, i començaren a treure balls:

- El ball de Lleida, un ball de 2 i més, amb una picada molt original, però una mica abandonat.
- El ball del Nyitus, vinga fer voltes! Un ball de 8 ben divertit.
- Foc! Ball de 8, que el tenen apagat.
- Joan del Riu, un ball de 4, amb ritme i amb petites variacions a

mesura que va avançant el ball.

- La polca, gran ball animat de 4 amb energia al màxim.

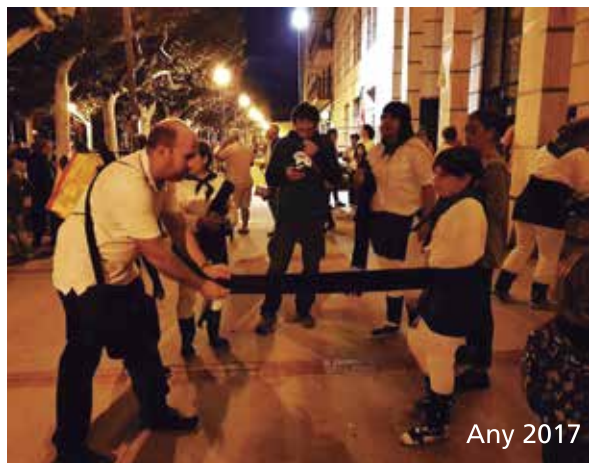
Any 2010

- El ball dels Maulets, que van aprendre junt amb la colla veïna Els Bastoners de les Guillerries, a Sant Hilari; és un ball de 8 que sempre ballen barrejats quan coincideixen en actes.

- I les últimes estrenes: la Patum, Shiarazu-la...

La demostració d'aquests balls es fa des de sempre en tres actuacions fixes amb un públic molt familiar: Trobada de Santa Bàrbara, Sant Isidre amb el Tirabou a Gaserans i la Festa de la Vella. I també en altres festes populars d'altres poblacions.

Tanmateix, mares i pares es fan grans i les criatures també, i en Jordi i el Lluís van decidir organitzar una colla infantil. Va ser molt tendre veure com els més menuts estrenaven el ball del Picasoques; van aprendre com si res el Nyitus dels grans i van incorporar el ball manllevat de Sant Ferriol.

Anys 2017

Anys 2011

Tot això: la incorporació de nous balls, noves balladores, noves actuacions, nous contactes i tot el que ens vingui de nou, tot té la seva feina i el seu temps, i s'ha d'agrair que en aquesta colla es fa tot entre tots. Un gran equip de bastoners.

Gràcies a tots els Picasoques que han format part de la Colla: Marta, Anaïs, Lluís, Maria, Ferran, Paloma, Miquel, Sofia, Sandra, Anna M., Mireia M., Eva, Pitu, Edu, Jordi, Mireia C., Núria C., Gemma, Núria R., Anna S., Ona, Xènia, Duna, Adriana, Berta, Joel, Marc, Carla, Júlia i Laura; a mares, pares, germanes i germans, companyia sempre present i participant. I també els que van ballar com a infants: Aniol G., Aniol O., Gal·la, Jan, Luca, Marçal, Mireia i Quima.

També agraïm la força instrumental de l'Esther, en Bernat, en Gerard, en Pep i l'Ariadna, i sobretot donem les gràcies a l'Ajuntament de Sant Feliu de Buixalleu per ajudar-nos en tota l'organització.

Anys 2013

Què diuen els Picasoques!:

Anna M.: "La millor forma d'acabar la setmana, picant, saltant, ballant i rient molt en bona companyia, tot això són Les Picasoques per mi."

Laura: "M'encanta ballar bastons, m'ho passo molt bé i vull aprendre molts balls més!"

Mireia C.: "Quan convé bufo la gralla, però quan em diuen de posar-me a picar..., quina alegria alegrííssima. Endavant, Picasoques!"

Família Gadea: "Com a part de la família dels Picasoques he de dir que m'agraden aquestes danses on tothom té la mateixa importància, formant un grup homogeni, i no hi ha diferència de gènere. A més a més, el fet de fer picar bastons em fa connectar amb una memòria ancestral."

Carla i Júlia: "Nosaltres estem molts contents de formar part d'aquesta colla bastonera, és un orgull compartir aquesta afició amb la nostra mare i la resta de la colla. Divendres als vespres, cansades de tota la setmana, encara ens queden forces per picar, saltar..."

Per molt anys, colla. Ens veiem passat l'estiu."

Marta: "Deu anys han passat i molts bons moments he tingut. Saltant, picant, conversant, trencant bastons, i sempre acompanyada d'una molt bona colla de companys. Visca els Picasoques!!!!"

Gemma: "La veritat és que no em veia ballant bastons; quan els veia picant tan fort dalt l'escenari, pensava que no me'n sortiria pas. Sort que la Marta em va insistir perquè ho provés! No pensava que m'ho passaria tan bé! Som una colla de gent ben diferent, però riem, piquem, rebem també algun cop de tant en tant! De vegades la xerrameca ens fa començar tard, però té el seu mèrit que et quedin forces un divendres a la nit... La veritat és que jo faig moltes campanes a l'assaig, però quan vinc per mi és la millor forma de 'meditar', sí!, encara que costi de creure: tenir el cap, les mans als bastons i els peus i coordinar-ho tot, no dona per a més! I la veritat, com em deia la Marta un dia, cada dia hauríem de ballar una polca!!! I ara que en Joel s'ha reenganxat als bastoners, aquests 10 anys que han fet ajuntar grans i petits fan venir més ganes de continuar picant. Perquè els més petits segueixin i mantinguin les tradicions haurem de practicar amb l'exemple. Per molts anys més, Picasoques!"

Eva: "Jo quan vaig començar no sabia si en seria capaç, per la manca de coordinació que tenia, i el que més m'ha sorprès és que quan balles aixequés el bastó i va tot sol, és una passada i m'encanta! I compartir-ho amb les meves filles i la bona companyia de tota la colla, és estupend!!!! Per molts anys, Picasoques!!!"

Pitu: "Arribes a les 21 h del divendres, accelerat de tota la setmana, et poses a ballar i sobretot a picar amb els bastons i acabes lliure d'estrès, relaxat, rialler, sense cabòries al cap; és l'explicació que Les Picasoques sigui un grup on hi dominen les rialles i el bon ambient."

Any 2014

Guillerics-Montseny

Josep Riera de Can Puig

El passat 7 de juny, nosaltres, el grup de Sant Feliu, ens vam reunir a l'Ajuntament per preparar la pròxima temporada:

- El repartiment de carnets.
- El repartiment de plànols del municipi amb hidrants, punts d'aigua, camins, etc.
- La creació de grups de treball per a:
 - Arranjament i neteja del dipòsit de Can Japic.
 - Neteja del dipòsit de les Hortes de Can Roquet i repàs d'altres dipòsits.
 - Organització del magatzem i manteniment del material.
 - Control de voluntaris i material.
 - Començar a definir els grups d'intervenció contra el foc.
- Coordinació amb la colla senglanera Sant Feliu - Grions per a la neteja de diferents camins.

Tot això és una inèrcia ja de fa anys, augmentada amb el voluntariat de molta gent.

Gràcies a tots i endavant

Dipòsit hortes de Can Roquet

Dipòsit Can Japic

Colla senglanera

Sant Feliu de Buixalleu i Grions

Josep Riera de Can Puig

Igual que cada any, el 29 d'abril vam fer la trobada i sopar amb les diferents colles veïnes que fan batudes conjuntes amb nosaltres. Em va agradar reunir i fer un reconeixement a la difícil figura del "cap" de colla. No és difícil imaginar-se l'esforç complicat que deu ser tenir a tothom content.

Durant la temporada primavera-estiu hem d'intentar fer fora d'alguns llocs els senglars que fan malbé els conreus i anar netejant camins i carreteres per poder fer-los servir durant l'època de caça. Aquesta és una feina que fan

Caps de colla a la Trobada senglanera

els caçadors i de la qual ens aprofitem tots: botetaires, ciclistes, motoristes i tots els que gaudim del bosc.

Esbart dansaire Montsoriu

Esbart Dansaire
Montsoriu

Ballada a
Sant Feliu
10 de març

Ballada a
Torroella de
Montgrí
7 d'abril

Ballada a
Massanes
22 d'abril

Ballada a Sant
Feliu - Trobada
Santa Bàrbara
1 de maig

Ballada a
Blanes
22 de maig

Ballada a Sant Feliu -
Festa dels Avis
3 de juny

Ballada a Sant Feliu -
Trobada Esbarts
Gironins
9 de juny

Altres fotos que volem compartir

DESAFIAMENT

David Gamarra de les Casetes de Can Nualart

Els nostres nous companys eren molt joves, però també eren molts. Amb l'ajuda de tantes mans podien fer creacions increïbles, però els faltava molt per aprendre; així que els vam ensenyar.

Amb tot el coneixement que havíem après al llarg del temps els vam mostrar les coses que podien arribar a fer i no van tardar en posar-les en pràctica. Tot i la seva predisposició a aprendre coses n'hi va haver alguns a qui no els agradava la idea de fer llums que no fossin els del cel, però col·laboraven amb nosaltres com tots.

Va ser l'època més gran que he viscut; des del jardí de les estrelles, on cada arbre tenia una llum que imitava el cel, fins a les caveres gelades, on un gran forat deixava les galeries amb estalagmites i estalactites de desenes de metres a la intemperie perquè hi nevés a dins. Uns grans temps...

Un dia un dels joves va arribar amb una història increïble, era dels que no els agradaven els llums que ells deien "innaturals" i havia marxat feia mesos per trobar el seu propi camí: ens va explicar que havia travessat boscos de roques i oceans de sorra on no hi havia vida, també mars on podies flotar sense més i planures tan fredes que la pluja queia congelada; va dir que més d'un cop quasi desapareix (ell va ser el primer al que li va passar després de mi), al final del seu viatge va descobrir un nou grup semblant però totalment diferent de nosaltres, com el cel de dia és diferent del cel de nit.

Amb una nova emoció jo i uns pocs més vam començar un nou viatge. Sabent on anar el camí es va fer curt. Hauria preferit no arribar mai.

No ens va costar gens saber quan els trobaríem, es podia veure a molta distància. Un gran bosc brillant a la part més allunyada d'on érem. Feia estona que era de nit i vam decidir anar demà a trobar aquests cosins perduts. No vaig descansar; aquella llum fantasmagòrica creava una espècie de crepuscle maligne. Encara que els meus com-

panyos més joves semblaven estar bé i frisaven per arribar a aquell nou lloc.

Amb la primera llum de l'alba vàrem continuar el camí.

No vam trigar en arribar. Com que no trobàvem ningú ens vam endinsar al bosc seguint un sender. Em fixava en tot el que veia; i el primer que vaig veure va ser que no hi havia llums al bosc, i el segon que vaig veure va ser que els arbres no tenien res a veure amb els de casa, a les fulles tenien com punts de vidre que reflectien la llum.

En una cruïlla al mig del bosc per fi vam trobar un dels nous germans. Era com nosaltres, no hi havia cap mena de diferència, però tot i així se'l sentia diferent. Ell ens va guiar fins on vivien tots els altres.

Mentre deixàvem els altres que veiessin el que hi havia allà em van guiar cap a una cova en un turó. M'havia de trobar amb el seu líder.

Jo mai m'havia considerat superior als altres encara que sí que em tractaven d'una manera diferent. Sempre parlaven amb veu més baixa amb mi, i les meves decisions tenien molt de pes, però no havia donat mai cap ordre a cap dels altres. Suposo que al cap i a la fi sí que hi havia diferències entre nosaltres i els nouvinguts.

Vam parlar.

No em vaig quedar ni un sol dia allà. Mai m'havia sentit així. És com si bullís per dins!

Calma. Vaig marxar camí cap a casa un altre cop i vaig deixar els companys allà dient que es quedessin tant com volguessin. No podia suportar estar entre els nous després del que sabia i tenia moltes coses en les quals pensar, i el més important de tot, havia de prendre una decisió.

CONTINUARÀ...

On és aquest Racó?

Aquesta secció de la revista municipal té com objectiu donar a conèixer indrets, racons, topònims, peces arquitectòniques, arqueològiques, etc., ubicades en el nostre municipi. Així, a cada número publiquem una fotografia d'un indret, per tal que els veïns i veïnes pugueu descobrir on i/o què és.

Ens podeu enviar les solucions a l'adreça santfeliudiu@gmail.com. En el número següent resoldrem l'enigma i en proposarem un de nou.

En el número anterior el Racó era:

LA PEDRA DE LA PETJA DE SANT SALVI

La pedra de la Petja de Sant Salvi dona nom a un dels indrets més singulars i característics del poble de Sant Feliu de Buixalleu. Es tracta d'una pedra insòlita, el nom de la qual té l'origen en una tradició molt antiga que les generacions han anat conservant fins avui, sense que en coneguem cap prova documentada. La llegenda diu que Sant Salvi va caminar per aquí i va deixar una petjada en aquesta pedra, la qual seria el clot que s'hi pot veure a la superfície. Es troba enclavada al costat del camí, prop del turó de la Petja de Sant Salvi, en el qual s'hi localitza un terme que fa partió amb Arbúcies. Aquest camí antigament venia per Hostalric, per Sant Feliu de Buixalleu i per Sant Segimon del Bosc, passada la pedra de la Petja de Sant Salvi es bifurcava en camins cap a altres pobles, mentre que seguint de dret anava a parar a Sant Miquel de Cladells; encara ara hi accedeix. Segons Quaderns de la Selva n. 20, en un indret enlairat d'aquest terme hi havia una ermita dedicada a Sant Salvi almenys des del s. XIII, amb una relíquia seva, anomenada Sant Salvi de Cladells. Els segles XVII i XVIII s'hi fundà un convent franciscà que gaudí de gran prestigi i que aplegà fins a 18 religiosos,

amb una hostatgeria per acollir els pelegrins, la qual arribà a quedar petita. S'hi feien aplecs organitzats procedents dels pobles de la Selva i es posà tan de moda que s'hi celebraven els casaments dels promesos de cases importants de la comarca. Atrets pels miracles que s'atribuïen a Sant Salvi, bisbe màrtir, hi assistia una munió de pelegrins de moltes parts d'Espanya des de tots els camins d'arribada. Això podria estar en l'origen de la llegenda, ja que algun passatge d'una tan persistent devoció col·lectiva hauria fet possible la creença popular del pas de Sant Salvi per aquest camí i per damunt d'aquesta pedra.

Jaume Fugarolas

Les Nostres Escoles. Part 2

Jaume Fugarolas antic estadant de Can Lleganya

Josep Pla de Villa Massaguer

L'única notícia de l'establiment de l'escola d'instrucció primària de Sant Feliu de Buixalleu la tenim per la via de la tradició oral, ja que no hem pogut trobar cap document que ens assabenti de l'any de la seva construcció i obertura. L'escola fou bastida al segle XIX sota el patronatge de l'Ajuntament, però, segons ens informa en Josep Maria Iglesias i Dalmau, es construí amb la participació dels pagesos del poble, col·laboració repartida entre els propietaris que ajudaven amb aportacions econòmiques i els masovers que feien el transport dels materials amb la carreta. El terreny on s'ubicà l'escola fou cedit pel propietari de Can Rocà. Els pagesos baixaven carretades de rocs dels rocams de més amunt del nucli, mentre d'altres traginaven diversos materials o ajudaven a la mateixa obra. Fou construïda al costat de la que seria plaça del poble i constava d'una sala destinada a fer-hi classes i una casa per a la residència del mestre i la seva família. A darrere l'edifici hi quedava l'hort i el jardí i sota l'habitatge hi havia un soterrani que feia de magatzem de la llenya per a l'estufa, així com una cisterna amb una bomba manual per pujar l'aigua a un dipòsit distribuïdor situat més enlaire. Albergava la comuna dels alumnes i del mestre. L'edifici

fou considerat sempre com una propietat del poble, tant pels materials constructius com per la mà d'obra i l'alumnat, prop de 40 escolars. Encara avui és coneguda com l'Escola, la Casa del Mestre o Cal Mestre.

Segons consta al llibre de plens corresponent, conservat a l'arxiu municipal, el dia vuit d'agost de 1909 es reuniren, en una casa de Grions, l'alcalde de Sant Feliu de Buixalleu, Antoni Roquet, i els regidors de Grions Antoni Domènech i Joan Riera, conjuntament amb els també veïns de Grions Joan Gubert i Riera, Lluís Sabater i Rossell, Josep Rossell i Massó i Pere Domènech i Terrades, per tractar de la construcció d'un edifici públic que inclogués una escola per a nenes i un habitatge per a la mestra. Algunes al·lusions aparegudes esporàdicament en documents antics ens fan saber que a finals del segle XIX l'ensenyament de Grions es feia a la rectoria. Les obres seran pressupostades a favor del mestre de cases d'Hostalric Marià Pigullem i Mascorda, en competència amb Josep Fàbregues, àlies Coloma. A més de l'escola i la casa del mestre s'hi construí una cisterna per recollir l'aigua de la teulada que servia per rentar la roba la mestra i per cuinar. Per beure, anaven a buscar l'aigua al pou de Ca l'Agut. Tot i aquestes notes oficials, sembla que l'escola ja

Antiga escola de Sant Feliu de Buixalleu. Foto: Josep Roquet

es trobava construïda i s'obrí el mateix any 1909. L'any 1955 assistien a l'escola de Grions, quan hi eren tots els matriculats, 23 alumnes.

L'escola de primera ensenyança pública de Gaserans, amb la casa del mestre, fou construïda a partir de l'any 1871, en principi només per a nens, any de l'adquisició per part de l'Ajuntament de Sant Feliu de Buixalleu d'uns terrenys de bosc prop de l'església, comprats a precari a en Bonaventura Pla, amo de Can Noguera. El propietari es quedà els drets de pasturar el bestiar i de tallar els arbres damunt les terres venudes, tot i havent-hi edificada l'escola. L'any 1927 l'Ajuntament comprà tots els drets i el 1934 el mestre, aleshores el senyor Soler, plantà els plàtans actuals del volt del pati i de la plaça, recinte d'esbarjo que segurament ja hi era d'abans, donats per l'administrador del Viver Forestal de Gaserans Pere Verdaguer, junt amb una tanca de xiprers avui desapareguda. El complex, amb la sala del col·legi i un habitatge modern d'aquell moment per a la

a escoles de pobles veïns, pel fet de ser més properes al seu veïnat o a fi de tenir més companys per fer el camí plegats. L'inventari del material existent a les escoles dels anys 50 era el següent: un crucifix, un quadre de la Verge, un quadre del Sagrat Cor, un quadre del Generalíssim, un quadre dels Caiguts, un retrat de José Antonio, un rellotge de paret, un termòmetre, els pupitres bipersonals necessaris, una esfera terrestre, taula del professor i seient del professor, una col·lecció de llibres, dos mapes físics d'Espanya, un mapa polític de la província de Girona, uns mapes polítics d'Europa, de l'Amèrica del Nord, de l'Amèrica del Sud, una estufa, una col·lecció de mesures del sistema mètric, una balança, una bandera espanyola i alguns bancs.

Un dia esperat per la canalla era el Dijous Llarer, per anar a jugar i a berenar tots plegats, menjar truita amb botifarra que els feia la mare, fent una excursió a algun lloc emblemàtic o pintoresc del poble. També a

Escola de Gaserans. Any 1960. Foto: Josep Tornés

família del mestre, amb un cancell a l'entrada, una cisterna per recollir les aigües del teulat i una eixida amb un petit porxet, fou un dels millors de les seves èpoques, una escola per la qual passaren mestres prestigiosos i estables que arribava a tenir alumnes d'altres pobles. Al marge de darrere de Can Pells, tres feixes de terra eren de l'escola i en deien l'Hort del Mestre. L'alumnat voltava o superava els quaranta nens i nenes.

No obstant, del record dels nostres informants més grans, les classes de les escoles nostrades havien estat sempre compartides per nens i nenes i escolaritzava la mainada de totes les edats escolars, l'escola mixta i unitària. Els alumnes que venien de més lluny es portaven el dinar de casa seva, menjar que els hi escalfaven en una casa pròxima i a l'hivern marxaven de l'escola una hora abans. També alguns infants havien assistit

primers de juny anaven una tarda a aplegar maduixes en algun maduixerar silvestre que es feia entre els arbres d'una pollancreda o en un frescal prop de l'escola. A les tardes dels dies llargs, un cop acabada la classe, les nenes es quedaven a l'escola aprenent a fer labors amb la dona del mestre de professora, pagat com a temps extra, rebent instrucció de cosir per al dia de demà i, d'ençà que hi hagué senyoretes, amb la mateixa mestra: Fent una rotllana assegudes al pati de les nenes, tocant el llosar i el cancell de la casa dels mestres, aprenien a fer brodats amb el tambor i a mà, puntes de ganxet, tatxado, fístó i altres manualitats de costura.

Acabada la guerra el castellà era la llengua oficial i obligatòria, tot s'escrivia i es llegia en castellà. No obstant com que tant el mestre com els alumnes eren tots de parla catalana, col·loquialment els alumnes es parlaven amb

aquest idioma mentre el castellà es feia servir per comentar i fer tots els treballs escolars. Les classes es feien en el màxim de silenci i per fer una pregunta s'havien d'aixecar i aproximar al mestre. Quan el mestre tenia una visita de l'inspector, advertia amb insistència que només parlessin en castellà. Quan entraven pel portal de l'escola havien d'aixecar el braç i saludar dient *Ave María Purísima* i el mestre contestava *Sin Pecado Concebida*. Pel maig el mestre i els alumnes preparaven una taula per celebrar el Mes de Maria, així cada dia, quan tocava, nens i nenes hi portaven rams de flors de casa seva. L'altar, presidit pel Sant Crist i el quadre de la Mare de Déu, estava sempre perfumat i reple de flors, tots plegats li dedicaven oracions i li corejaven cançons, la més cantada *Venid i vamos todos con flores a Maria*. Cada dia en plegant, tots drets, es cantava un himne de l'època d'en Primo de Rivera. En sortint s'acomiadaven del mestre dient *Usted lo pase bien*.

L'any 1947 van passar per les escoles dos retratistes forasters els quals, d'acord amb el mestre, van anar fotografiant tots els alumnes agrupats per colles de germans, asseguts en un dels pupitres i van obligar tothom a adquirir-les, una decisió que no se sap d'on partia, però que va portar les queixes de tots els pares i la negativa dels que no les podien pagar. A partir dels anys 50 tots els nois i noies van anar uniformats amb un davantal de teixit de ratlles verticals grises per sobre de la roba, davantals que comprava el mestre i pagaven els pares. Cada dia dos escolars escombraven l'escola i l'últim dissabte de cada mes al matí tots els alumnes feien neteja: escombrar, fregar i treure la pols desplaçant a fora tots els mobles del local. També fou a partir dels anys 50 quan tots els nens i nenes dels nostres pobles van poder ser escolaritzats i molts nois, quan plegaven als 13 o 14 anys, reforçaven l'ensenyament bàsic aprenent en classes de nit a l'hivern en la mateixa escola, pagat en hores extres. Els anys 60 les mestres eren joves i empraven mètodes moderns, més psicològics, sabien avaluar i procedir segons les aptituds dels alumnes. Els nois de Gaserans assistien a les lliçons de vespre de la senyoreta Maria Àngela i com a signe que els temps començaven a

canviar, però també com a relaxació, els feia una hora de classes de francès cada nit fent servir l'elemental sistema Jacques Perrier.

L'any 1975 en compliment de la Ley General de Educación promulgada pel ministeri, la delegació provincial a Girona va decidir el tancament de les escoles unitàries de Sant Feliu de Buixalleu, Grions i Gaserans. Així l'any següent l'alumnat de Grions i Gaserans va passar a Hostalric, mentre que el de Sant Feliu de Buixalleu anà a Arbúcies. D'aleshores ençà el local de l'Escola de Grions fou reconvertit en centre cívic del poble i partint de l'any 2009, un segle precis després del seu inici, el local ha estat remodelat de nou per passar a tenir capacitat per a qualsevol activitat social, cívica o de lleure, que el mateix poble decideixi, amb el nom d'Espai Jove. L'edifici de l'Escola de Gaserans fou transformat i ampliat, respectant-ne, però, l'arquetipus i l'evocació, dedicat a centre de convivència per a tothom i destinat a tota classe d'activitats culturals, cíviques i lúdiques del poble, conserva el nom d'Escoles de Gaserans. L'Escola de Sant Feliu de Buixalleu fou totalment reedificada amb el bastiment d'un nou edifici de disseny d'avantguarda, un ampli pavelló per a activitats cíviques i culturals, el qual, amb la plaça contigua, fa poc ha passat a formar un entorn urbà de bella estètica, conegut amb el nom de Centre Cívic Cal Mestre.

El dia 6 de setembre de 2006 a Sant Feliu de Buixalleu estrenaven una nova escola pròpia, allotjada en barracons a prop de l'ajuntament, recuperant així l'ensenyament al nostre municipi, que com hem vist s'havia perdut feia 30 anys. L'escola es troba ubicada interinament en barracons a l'espera de poder gaudir d'un edifici escolar idoni d'obra nova. Va obrir fent els cursos de P3 i P4 i és compartida pels nens i nenes dels municipis de Sant Feliu de Buixalleu i de Massanes, batejada escaientment amb el nom de les llegendàries Alzines Balladores. Fan aquí fins al sisè curs per passar a continuació a fer l'ensenyament secundari a l'Institut d'Hostalric. L'escola pròpia, a més d'instruir, ajuda a cohesionar la col·lectivitat des de la infància i a afirmar la identitat de poble.

Escola de Grions. Foto: Llibre de Grions

Fent memòria

Mossèn Rossend Roca

Fent memòria vull recordar el 28 d'octubre de l'any passat, en què les tres parròquies de Gaserans, Grions i Sant Feliu de Buixalleu, junts amb Massanes, organitzaren un magnífic homenatge a la Sala Polivalent. El motiu fou en fer servidor 90 anys i complir-ne vint-i-sis de portar eclesiàsticament aquestes parròquies.

L'acte començà amb la celebració de la santa Missa amb la presència de gairebé tots els mossens de l'arxiprestat i acompanyats per la Coral de Massanes. Seguidament amb la conducció de Josep Avellaneda hi va haver molts parlaments, entre els quals el del Sr. Alcalde, Josep Roquet, i el del Sr. Alcalde de Massanes, Joan Pou. I com a cloenda tingué lloc el dinar de germanor, essent més de 130 comensals.

De tot això en conservo un grat record i un profund acció de gràcies. I crec que la manera més profitosa per a tots vosaltres és donar-ne tot sovint, una acció de gràcies al Senyor mitjançant la celebració de la santa Missa. Doncs un dels quatre fins del sacrifici eucarístic és donar gràcies a Déu.

Unes paraules del Sant Pare

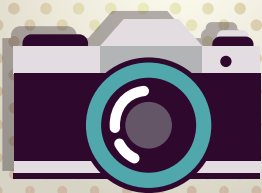
Aquí a la residència sacerdotal per a sacerdots ancians i malalts estem subscrits a la revista Documents d'Església que publica l'abadia del monestir de Montserrat. En el número corresponent al primer trimestre d'aquest any 2018 publica totes les homilies que pronuncià el Papa Francesc en les eucaristies corresponents a finals de novembre i a primers de desembre del curs passat. L'última

la titula "Per què anar a Missa els diumenges?". Diu: "El diumenge és el dia del Senyor perquè en aquest dia ressuscità Nostre Senyor Jesucrist. En un diumenge també tingué lloc la gran efusió de l'Esperit Sant, el dia de Pentecostés. Per això, ja des dels primers temps apostòlics la celebració de l'eucaristia és el centre de tota la vida cristiana. En aquest dia tots els cristians ens reunim als temples per adorar Déu, per donar-li gràcies, per a expiar pels nostres pecats i per a demanar-li nous favors i beneficis". I acaba dient: "Lamentablement, per la manca de sacerdots, alguns pobles no poden gaudir de la Missa. Però aleshores els fidels són convocats per un diaca o per un simple fidel instruït a participar del Pa de la Paraula i per a rebre, almenys espiritualment, la Sagrada Comunió."

És el que ens passa actualment en les nostres estimades parròquies.

Envia'ns la
teva Foto

Participa en aquesta secció amb fotografies curioses, divertides o anecdòtiques. Només cal que enviïs la teva fotografia, juntament amb el nom de l'autor i una breu explicació, a la següent adreça de correu electrònic:
santfeliudi@gmail.com

Tres dels darrers mossens de les nostres parròquies

Un dia, vaig anar a visitar a Mn. Rossend Roca a la residència Bisbe Sivilla a Girona, allà em vaig trobar que vivia amb dos dels mossens que havien estat a Sant Feliu, Mn. Emili Guerrero (esquerra de la foto) i Mn. Joan Auladell (dreta de la foto)

Esther Gubert de les Casetes de Can Nualart

Club de Bitlles Perxa d'Astor

Resum de la temporada 2017-18

Meritxell Codina del carrer Ignasi Sagnier

Perxa d'Astor és un equip de bitlles catalanes del nostre poble. Aquest any ha anat molt bé, ara us ho explicaré una mica tot.

A la **lliga territorial Selva - Alt Maresme** hem obtingut: primer de tot, el nostre jugador Albert Fugarolas (equip Negre) va ser el millor jugador de la lliga amb 74,64 de mitjana en 28 partides. L'equip Negre, que està format per Enriqueta Vilà, Albert Fugarolas, Jordi Baronat, Sixte Morera, Carlos Domingues i David Oliver, va quedar 3r classificat amb 46 punts (a només 2 punts dels primers classificats, CB Barri de Pequín i CB Mallorquines A, primer i segon respectivament) i l'equip Taronja, que està format per Meritxell Codina, Carmen Bassas, Emma Codina, Jordi Fugarolas, Josep Negre, Pitu Roig, Edu Espígol, Toni Ramon, Xavi Pinyol i Anna Santos, va quedar 8è de la lliga amb 27 punts.

A la **lliga catalana** vam quedar tercers amb 36 punts, empatats a punts amb el segon, però no

ens va permetre classificar-nos per al Campionat de Clubs. A la Copa Generalitat vam caure als 1/16 amb el CB Godall.

Quant al **circuit individual**, dels 7 jugadors inscrits, l'Albert Fugarolas i l'Enriqueta Vilà es van classificar per al Campionat de Catalunya Individual en 8a i 9a posició de la seva categoria, respectivament.

Esperem que l'any que ve ho fem més i millor.

Us recordem que si algú s'hi vol apuntar només cal que ho comuniqui a algun dels membres.

Equip Negre

Albert Fugarolas, millor jugador de la lliga Selva - Alt Maresme

Part de l'equip Taronja

Els campions d'Espanya de curses d'orientació 2018

Joan Ramon Fornaguera de Can Nano

Enguany els campionats d'Espanya de curses d'orientació 2018 tant a peu com en MTB (bicicleta de muntanya) s'han concentrat a la primavera i com a membre del Club Goxtrem i veí de Sant Feliu de Buixalleu he tingut l'oportunitat de participar-hi. Han sigut 3 esdeveniments importants en la meua carrera esportiva que van començar:

El cap de setmana de Setmana Santa, entre el 30 de març i l'1 d'abril, es va celebrar a La Robla (Lleó) la primera part del campionat d'Espanya d'orientació a peu. En concret, les modalitats de curta, relleus clàssics i esprint. El 29 de març vam marxar cap a La Robla amb la intenció de poder fer el model Event o cursa d'entrenament en terrenys

molt propers on l'endemà es faria la cursa curta. Les sensacions van ser d'extrema prudència amb la vegetació perquè era molt fàcil acumular errors. Amb aquesta sensació de prudència i control vaig començar la cursa curta del 30 de març adaptant constantment la cursa a la velocitat de lectura. Després d'un inici força bo sense pràctica-

ment errors, entre el control 6 i 7 vaig anar lent per creuar una zona boscosa amb arbres aïllats, després mantenint la cura i la concentració vaig arribar a la penúltima, on vaig poder augmentar la velocitat fins a l'arribada. En acabar vaig agafar el paper amb els resultats provisionals i vaig poder veure que ocupava la primera posició. La sensació va ser molt bona, però quedaven molts participants per arribar. Vaig aprofitar per canviar-me i relaxar-me, però cap a les 14 h s'acostava el moment dels resultats definitius i la pantalla va anunciar, per fi, que era CAMPIÓ D'ESPANYA DE LA MODALITAT CURTA en la categoria M-50. Un esclat d'alegria em va envair i el vaig compartir amb els meus familiars i amics durant tota la tarda!

L'endemà ens vam aixecar amb una nevada d'uns 20 cm: la prova de relleus es va haver d'endarrerir. Vaig sortir en tercera posició tancant el relleu format per en Joan Borràs i en Juli Serrat. Vam quedar en 4a posició i se'ns va escapar el podi per una mica més d'un minut. Finalment, el darrer dia del campionat, l'1 d'abril, va acabar el campionat amb la prova esprint en el poble de La Robla. Malauradament, vaig quedar desqualificat per saltar-me una tanca artificial. Tot i l'errada, em vaig plan-

tejar participar a la segona part del Campionat d'Espanya a peu que se celebraria al cap d'un mes i mig. Entremig, però, calia preparar el Campionat d'Espanya d'orientació en bicicleta de muntanya, que es va celebrar el 28 i 29 d'abril a Pontevedra.

Va ser un mes intens de preparació i pedals. Així, el 27 d'abril vam viatjar fins a l'altra punta de la península amb els companys del Peña Guara d'Osca, en Javi, en Jorge i l'Antonio. Després d'onze hores de viatge, al capvespre vam arribar per poder estirar les cames i fer un petit contacte amb el Model Event en un mapa semblant al que ens trobaríem l'endemà. El dissabte 28 vam tenir dues proves: al matí, la llarga, on després d'un final ajustadíssim

amb Jose Morcillo del Sotobosque de Madrid vaig aconseguir ser CAMPIÓ D'ESPANYA D'ORIENTACIÓ EN MTB per només 14 segons. A la tarda es va celebrar la prova esprint amb sortida en massa i una zona de mapa una mica confusa que em va perdre la possibilitat de guanyar. Tot i així, amb una segona part amb gran remuntada

vaig aconseguir el SOTSCAMPIONAT D'ESPANYA! Amb una alegria desbordant però continguda, perquè no volia que es repetís l'eufòria desbordada del primer dia viscut en l'anterior Campionat d'Espanya a peu. Calia mantenir la concentració, ja que quedava la 2a jornada, la Mitja. El dia següent vam assistir a una típica jornada de pluja gallega, des del vespre anterior i durant tota la nit la pluja va ser constant. D'aquesta manera, doncs, calia preparar una cursa amb pluja, focalitzant la concentració en el terreny i el mapa així com en la seguretat de patinades i possibles caigudes en les zones de fang. En el moment de la sortida la pluja era intensa i vaig sortir a assegurar amb una lectura de mapa precisa i una velocitat adequada. Cap a la meitat de la prova la pluja va anar parant, la qual cosa em va fer augmentar la velocitat, però al control 12, l'avantpenúltim, uns dubtes sobre l'itinerari a escollir em vam alentir una mica. Tot i així, un cop solucionat, en el 13 i el 14 fins al final tot en pujada vaig fer els darrers esforços, que em van portar a aconseguir el CAMPIONAT D'ESPANYA DE LA MITJA! Sens dubte, ha estat el meu campionat d'Espanya més complet.

I finalment, després d'un mes intens dalt de la bicicleta de muntanya, vaig preparar amb escassos

20 dies la segona part del Campionat d'Espanya d'orientació a peu. Aquest es va celebrar a Nava-leno (Sòria) el cap de setmana del 19 i 20 de maig. El dissabte 19 al matí vam disputar la prova llarga, on vaig poder recollir la darrera medalla com a 3r a la llarga. Una cursa molt tècnica amb navegacions espectaculars en boscos molt nets, on saber navegar i mantenir el rumb i la direcció era cabdal! Mentre que a la tarda, la prova de relleus mixtes amb la Gemma Solé, en Joan Borràs, l'Anna Amigó i jo tancava el Campionat d'Espanya 2018 d'orientació a peu. Aquesta va ser una prova molt ràpida on la Gemma va entrar en 18a posició, després vaig sortir jo que llevat del primer control amb uns segons perduts vam remuntar fins a la 9a posició i molt propers als següents equips. Seguidament en Joan i l'Anna van fer una bona cursa, però a l'arribada vam ser desqualificats per un error del company Joan Borràs. Es va saltar un control i estàvem en temps de podi, una llàstima!

Després de 5 anys de no poder anar als campionats d'Espanya, aquesta primavera de ben segur que serà de les que recordaré per sempre més com una de les millors esportivament parlant. En total, 5 medalles: 3 d'or, una de plata i un bronze! MOLT ORGULLÓS!

Vòlei Montsoriu

Josep Bernabeu de la urbanització Can Cadell

El Vòlei Montsoriu segueix la seva trajectòria. L'any passat vàrem disputar el nostre primer partit a domicili, que també va significar la primera victòria, contra les noies del Vòlei Fogars de la Selva.

Aquesta temporada també ha significat la incorporació, de la mà de l'AMPA, d'oferir la iniciació esportiva del voleibol a les activitats extraescolars de l'escola. Amb la Lourdes Codina, jugadora del Club, com a monitora.

Els entrenaments han permès iniciar en la pràctica de l'esport gent molt diversa pel seu caire mixte, d'iniciació i obert a tothom. Per desgràcia, els canvis i la manca de disponibilitat per motius laborals o familiars també han malmès el nombre de persones, prou com perquè ens vegem obligats a buscar nova saba per tirar endavant el projecte de club.

Us necessitem, ja que fa falta molta més gent. L'objectiu és que l'equip mixte serveixi també com a embrió de futures seccions que més endavant puguin participar en campionats, tant del Consell Comarcal com de la Federació.

El nivell d'aprenentatge dels entrenaments ha estat satisfactori, i això s'ha evidenciat en el primer partidet amistós que vàrem realitzar el dijous 24 de maig a la nostra pista polivalent. Contra un adversari amb experiència i campió enguany a la seva categoria del Torneig 2017-2018.

Vòlei Montsoriu 0 – Vòlei Arbúcies 2. Amb uns parcials de 14-25 i un segon set més ajustat, de 23-25. Vàrem poder veure les millores a la defensa, de realització dels tres tocs i algunes espectaculars sacades i atacs a la xarxa. Per finalitzar es va jugar un set amb els dos equips

barrejats per aprofundir en aquest caràcter lúdic i amistós. I després, vàrem fer un sopar de germanor tots dos equips.

Els jugadors locals: Cristina Filloy, Lourdes Codina, Anna Abellan, Lorena Cano, Noelia Ortega, Juliana Silva i Toni Pardell. Entrenador: Pepo Bernabeu.

Podeu veure el partit per You-tube: <https://www.youtube.com/watch?v=ISikMOXzJ7Y&t=10s>.

Ens podeu trobar cada dijous a les 19.30 h. Només us falta roba esportiva i venir a la pista. Us hi esperem.

d'excursió a...

**El
Delta**

Júlia Fugarolas de Can Perxistor

Els dies 31 de març i 1 i 2 d'abril vam fer una sortida al delta de l'Ebre.

Ens vam instal·lar a Camarles, un poble petit però amb molts camps de cultiu pel voltant.

El dia 1 al matí vam fer visita al poble de Benifallet, on vam visitar les coves. Jo em pensava que serien més grans. Vam passejar pel poble per agafar gana per fer un bon dinar a Can Pepo, on es menja molt bé. A la tarda, havent dinat, vam pujar al lla-gut turístic, on ens van explicar com funcionen, antigament com eren... mentrestant anàvem aigües amunt.

Abans de tornar a Camarles no podíem saltar-nos la visita al castell de Miravet, on vam gaudir d'unes vistes espectaculars del riu Ebre.

Castell de Miravet des del riu Ebre

Vistes del riu Ebre des del Castell de Miravet

El segon dia, abans de fer la tornada cap a casa, vam fer el dia del Delta. M'ho vaig passar teta fent la passejada al Far del Fangar, on mentre caminava vora el mar podíem veure les dunes tan grans de sorra que teníem a l'altre costat. Finalment, vam visitar Sant Jaume d'Enveja, on vam acabar fent un bon arròs al restaurant El Riu.

El Far del Fangar

Caminant per la platja del Delta

En un petit racó de l'Amèrica Llatina

Toni Cantero de Els Miratges

«El cor del viatger és sempre un cor ferit. Però si no viatja, no batega»

(Camina, Alguer Miquel)

Reconec que quan es va acabar el meu contracte laboral a principis de 2018 el primer pensament que em va passar pel cap no era el de fer un viatge. Si deixem que la lògica i la comoditat ens dominin la vida amb arguments tan evidents com «No viatjo més perquè no tinc temps ni diners», «No vaig allà perquè és molt lluny», «Amb una setmana no tinc temps de veure-ho tot», etc. Per què, si ara dispo de temps i uns quants estalvis, no aplico la lògica inversa i em plantejo fer un viatge innovador per a mi? Que sigui llarg, lluny i sense presses...

Viatjar per conèixer, per satisfer la curiositat, per no estar quiet, per omplir racons dins teu, per sortir de la zona de confort, per canviar i per compartir, hi ha mil objectius i necessitats que pots satisfer durant un viatge, perquè el viatge és el medi i no el fi.

Entre els meus principals destins per emprendre aquesta ruta, el que va guanyar la partida va ser l'Amèrica Llatina: per gran, divers, exòtic i, per sobre de tot, pel fet que compartim l'espanyol com a llengua i la comunicació i l'apropament a les persones seria molt més fàcil. Vaig fer una recerca sobre el vol més barat que podria trobar al febrer i per poc més de 300 € hi havia un bitllet directe Barcelona – Bogotá (Colòmbia). El bitllet de tornada no me'l vaig comprar, no perquè no sabés quan tornaria (a mitjans de maig) sinó perquè no sabia d'on tornaria, així que aquesta decisió tocava prendre-la més endavant.

Vacunes al dia, as-

segurança i una motxilla gran on poder posar tot el que necessitis, com menys coses millor, que cada gram afegit serà un gram que hauràs d'arrossegar durant tot el viatge. El terme motxiller no és altra cosa que això, aquell viatger que ho carrega tot a l'esquena i sap on ha dormit avui, però no sap on dormirà demà. En el moment en què decideixes adoptar aquesta modalitat de viatge, entres a formar part d'una comunitat mundial de persones inquietes, interessants i amb molt desig d'aprendre i compartir, cadascuna amb una història peculiar de com ha arribat a decidir emprendre el camí.

El 9 de febrer arribo a Bogotá amb una diferència horària de 6 hores. Allà hi viuen els pares i germans de la meva cunyada Marcela, que ja havia tingut l'oportunitat de conèixer uns anys abans. Res millor que arribar en un entorn desconegut i trobar cares amigues. La meua família llunyana va ser el primer contacte amb la calidesa i el valor a la família tan característic de la societat colombiana. Aquesta societat que tant acull i protegeix el turista per lluitar

contra tòpics de país violent o insegur, el més freqüent és que t'aconsellin a «No dar papa-ya», que no és altra cosa que «No li posis les coses fàcils al lladre», és a dir, que no siguis un despistat i vagis ensenyant els teus objectes de valor en públic. Avanço que en tot el viatge no vaig tenir cap tipus d'incidència per pèrdues, robatoris o altres danys.

el govern han comès accions al marge de la llei i s'han pres la justícia pel seu compte per voler resoldre el conflicte a la seva manera. Cal recordar que Colòmbia continua sent el primer país del món amb més desplaçats interns per raons polítiques i socials. La part positiva és que amb l'acord de pau firmat entre les FARC i el govern l'any passat, hi ha una sensació d'obertura, se-

guretat i és comú viatjar amb persones colombianes que també estan descobrint ara el seu enorme país (més de dues vegades Espanya).

Medellín és una ciutat carregada d'esperança per com s'està netejant la cara de ciutat violenta i està fent nombrosos programes per a la inclusió social, amb l'ajut del seu escultor Fernando Botero.

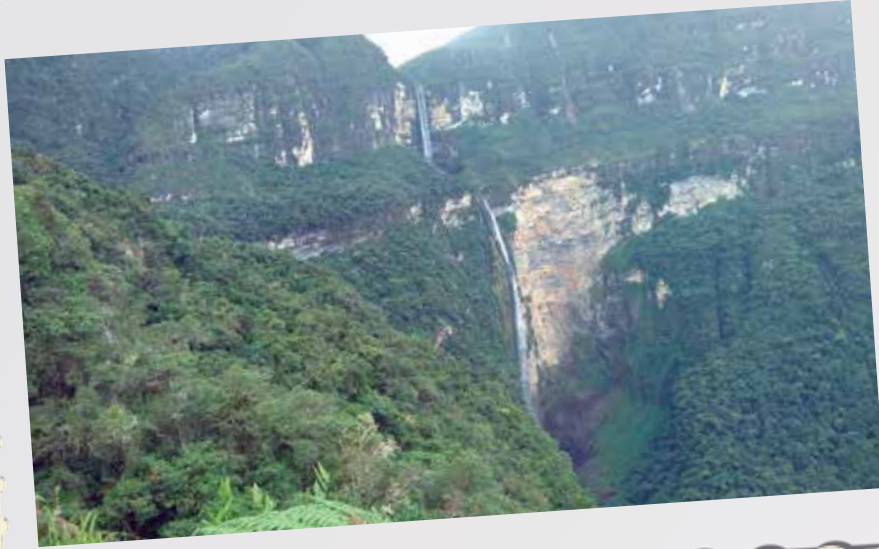
Al nord, la zona del Carib sembla un altre món, entre ciutats com

Cartagena i Santa Marta hi ha unes platges espectaculars i un ambient a ritme caribeny, l'aigua de l'Atlàntic allà pot arribar fins als 30° C... Perquè diguin que el Mediterrani és una sopa!

Cali és la ciutat mundial de la salsa, i és molt comú que als hostals s'incloguin classes de salsa gratis perquè intentis seguir el ritme de «los caleños» encara que és francament impossible. Val la pena «salir a bailar» i mirar com ballen bé i ràpid la bachata, el ballenato o la salsa. Cada província té el seu ball característic i els seus instruments únics, la riquesa musical i dansaire és un patrimoni colombià.

Impressiona veure Bogotà des de les altures de Montserrate, una ciutat de 9 milions d'habitants extensa, caòtica, però amb costums tan tradicionals i divertits com jugar a tejo, un joc similar a una petanca on l'objectiu és una anella metàl·lica, els projectils de metall pesat s'han d'introduir dins d'aquesta, des de 18 metres de distància. Es col·loquen petites quantitats de pólvora al voltant de l'anella que exploten quan les toques i fa el joc més divertit.

La part de selva ocupa gairebé la meitat de superfície del país i també és una parada aconsellable. A Mocoa és freqüent que les comunitats indígenes facin cerimònies amb l'Ayahuasca, una infusió que conté una substància psicotrò-

Colòmbia presumeix de tenir un bon cafè i ho fa amb raó: les denominades «zonas cafeteras» tenen un clima càlid tot l'any i la pluja adequada com perquè hi creixin plantes de cafè i molts altres arbres fruiters. És una delícia contemplar finques que barregen les plantes de cafè entre arbres de plàtan, alvocat, pinya i plantes aromàtiques, el cafè de més qualitat té a més un impacte positiu per a la biodiversitat que aporta a l'ecosistema tenir explotacions tan variades. A menys que s'aconsegueixin certificacions ecològiques aquest cafè acaba barrejat entre el que compren les falses cooperatives i que posteriorment exportaran arreu del món. Curiós i trist veure que la pròpia societat colombiana acostuma a veure tinto (el que seria per a nosaltres un cafè aigualit) obtingut a partir del cafè de menys qualitat, fins i tot, a les zones rurals ni se n'acostuma a beure, com si d'un luxe es tractés. Res millor que des d'aquí buscar certificacions ecològiques i de comerç just perquè el cultiu de cafè sigui un benefici més que un problema per a les zones rurals.

En un país amb una realitat social i política amb les guerrilles tan recents és habitual escoltar històries com les d'en Leo, que va estar fugint de les guerrilles que es quedaven en les terres on treballava el cafè i va acabar produint cocaïna per necessitat de supervivència. Al final és un entramat d'agents molt complex on paramilitars, guerrilla, narcotraficants, l'exèrcit i

pica que s'ha utilitzat antigament amb finalitats medicinals, així com per acabar amb addiccions o combatre fòbies. Cada taita et guia durant la cerimònia perquè arribis a connectar el teu cos amb la ment i l'esperit, vinculant-te amb la mare naturalesa i evocant records de la teva vida per trobar respostes a les teves preguntes.

Per completar la varietat de paisatges, el desert de la Tatacoa mostra la versió més àrida del país, però també una oportunitat per observar l'univers des dels diferents observatoris d'astronomia.

A l'oest del país i camí a l'Equador s'estén la costa pacífica amb una forta presència afroamericana. Destaco peculiarment el poble de San Cipriano, que l'únic accés que té és per vies de tren en un lloc on no hi ha trens! Els locals

de més de 13 hores. És una humiliació per al migrant haver d'aguantar aquestes hores a la intempèrie. Per al turista és diferent, primer perquè sempre tens l'opció de pagar perquè alguna màfia o algun policia et colli (cosa que no s'ha de fer) o bé perquè viatges per oci i no per necessitat.

L'Equador és un país petit comparat amb els seus veïns, recollit, amb bones infraestructures i un bon desenvolupament econòmic. Des de les polítiques de l'expresident Correa i que el país va adoptar el dòlar com a moneda oficial el país no ha parat de créixer econòmicament. Hi ha una forta presència de comunitats indígenes com els quátxues, que lluny de ser poc nombrosos i trobar-se aïllats en les muntanyes són majoritaris en ciutats com Otavalo, una autèntica joia per les tradicions encara presents

han dissenyat unes brujitas, que no és altra cosa que una motocicleta fixada a una plataforma amb rodes, on la roda motriu de la moto és la que entra en contacte amb la via i amb això el transport està garantit.

Colòmbia ha estat un país de sorpreses agradables i tan intrigant que necessites molts mesos per conèixer-lo.

De camí a l'Equador vaig creuar la frontera per carretera. Esperava que els tràmits a la frontera fossin ràpids, però no va ser per res així. Degut a la situació a Veneçuela, moltes persones veneçolanes van a provar sort a altres països i els que no es queden a Colòmbia van baixant per l'Equador, el Perú, l'Argentina i Xile. Cada dia creuen més de mil veneçolans la frontera Colòmbia – Equador en una situació que porta mesos repetint-se, les administracions es neguen a augmentar a més de 3 els treballadors a les fronteres fent que l'espera allà sigui

com són els mercats de ponxos i animals.

Quito, la capital, és declarada la primera ciutat patrimoni mundial per la UNESCO l'any 1987 i això ja t'ho diu tot, el nucli antic és una meravella. Si bé deia que la presència indígena era una realitat a l'Equador, durant la meua estada a la ciutat vaig coincidir amb una de les tantes manifestacions que les comunitats rurals fan en contra les concessions que el govern dona a empreses estrangeres per a l'extracció de minerals amb substàncies tòxiques per al medi ambient quan a aquest li falten diners. Existeixen moltes comunitats que s'han vist forçades a migrar degut a les conseqüències desastroses de les explotacions mineres en la contaminació dels aqüífers i dels rius usats per l'agricultura.

El viatge va seguir cap a Mindo, on segurament he provat la millor xocolata de la meua vida i és que té força sentit, el cacau i el sucre són productes locals, amb les tècniques de refina-

ment suïsses apreses, aviat els companys europeus es quedaran enrere, per deixar pas a la xocolata de qualitat de l'Amèrica Llatina. Veure l'elaboració de la xocolata és una activitat molt freqüentada per turistes. Sabíeu que la fruita del cacau és molt dolça? Tot i que per fer la xocolata es fan servir només les llavors, la substància blanca que les recobreix és de per si un plaer culinari. Al llarg del viatge, provar més de 30 varietats de fruites i verdures que fins al moment no coneixia també va ser una molt bona experiència. Perdre'm pels mercats de pobles i ciutats per provar els aliments que es cultiven a la zona equatorial és l'activitat que més m'agradava fer a l'arribar a un lloc nou: estan actius des de les 5 del matí i és el punt de socialització més important. Comprar allà és barat, bo i amb tota la varietat desitjada.

Les granges orgàniques són una parada freqüent per al viatger que accepta treballar de voluntari a canvi de menjar i sostre, i s'aprenen els conceptes de permacultura alhora que ajuda a les tasques del dia a dia. El camí em va portar fins a la granja de Río Muchacho, prop de la costa equatorial, on vaig fer de voluntari una setmana. Allà, sense connexió telefònica, enmig d'un paratge natural idíl·lic, vaig reforçar el vincle amb la naturalesa i el treball a la terra com a estil de vida, recordant molt sovint tot el que la meua mare m'ha ensenyat del cultiu de l'hort de Els Miratges, a Grions.

Viatjar sol és fer el viatge a la teua mida. De fet, sol hi vas només quan vols, és molt fàcil en aquells indrets establir conversa o fer el recorregut de manera conjunta amb algun altre company si parles castellà o anglès. Viatjar sol et dona la possibilitat de compartir el viatge amb desconeguts interessants o bé portar el teu ritme i decidir on i per quant temps pares a cada lloc. De fet, l'únic company de viatge que he tingut durant els 3 mesos i mig ha estat el llibre *Las venas abiertas de américa latina*, de l'Eduardo Galeano, en el seu repàs polític, històric i social dels països del continent americà. Molt recomanable.

Tot i que d'excursions per la muntanya en vaig fer per tots els països, les muntanyes del Perú són inigualables: Començant per la Cordillera Blanca i els seus pics de 6700 metres fins al Valle Sagrado per arribar a Machu-Pichu. Tots els poblets de muntanya estan freqüentats per comunitats indígenes (el 45% de peruans són descendents indígenes), enca-

ra que la majoria de la població viu a la zona costanera. Cuzco i El Valle Sagrado, el centre de la cultura Inca, està infestat de relíquies arquitectòniques i culturals inques, una d'elles la majestuosa construcció de Machu-Pichu: inundada per turistes de tot el món, és bonic arribar a aquesta estructura urbana en una excursió de 5 dies travessant les muntanyes emulant la ruta que feien els inques antigament.

Viatjar per la selva peruana va ser també una de les millors experiències del viatge, per començar el recorregut i visitar reserves naturals enmig de l'Amazones, el més comú és partir d'Iquitos, la ciutat més gran del món que no té accés per carretera, on només s'hi arriba per aire o per vaixell. Jo vaig escollir la segona opció i després de 3 dies de recorregut riu avall arribes al cor de l'Amazones. La selva té múltiples cares i és com un organisme viu, canviant depèn del lloc i el moment quan la visites. A finals de la temporada de pluges el riu enorme unia els meandres i tot plegat, no sabies si era un pantà amb arbres o un bosc inundat. Tot el recorregut dins la reserva es fa en canoa no motoritzada, sense posar un peu a terra perquè és tot aigua. Els animals terrestres han de refugiar-se quilòmetres endins per evitar l'aigua. Peresosos, tucans, tota classe de monos, caimans, dofins freqüenten els entorns i amb una mica de silenci, paciència i sort els acabes veient amb els teus propis ulls.

Tot i que d'aventures i d'anècdotes n'hi ha hagut moltes més, 100 dies de viatge a l'estranger donen per molt i tornar a casa per compartir-ho amb els teus és molt agraït.

Cal adonar-se dels privilegis de què disposem aquí i assumir que la solidaritat amb països menys desenvolupats és un deure ja que precisament són els països del primer món qui s'aprofiten de l'explotació mediambiental i laboral d'aquests.

Bon viatge!

Can Vandrell, la casa de colònies d'Eix Estels a St. Feliu de Buixalleu

Fa ja més de 25 anys neix Eix Estels. Sota la direcció de Pere Mulero i Carme Salinas i amb un objectiu: Oferir una proposta de lleure Educatiu de qualitat i innovadora.

Al llarg d'aquests 25 anys el projecte s'ha anat fent gran. Comptem en l'actualitat amb 8 cases de colònies pròpies i més de 150 instal·lacions amb les que col·laborem amb diferent intensitat gràcies a la confiança de milers de grups tan locals com internacionals (França, UK, Alemanya i Bèlgica).

Actualment són més de 100.000 els nois/es que gaudeixen de les nostres propostes i comptem amb un equip de més de 100 professionals que treballen al seu servei des de diferents responsabilitats i àmbits (directores, cuineres, coordinadors, monitors, servei de neteja, manteniment, atenció comercial, administració, rrhh, etc.)

CAN VANDRELL

Sant Feliu de Buixalleu és una localització òptima per a la nostra activitat: Al costat de la ciutat medieval d'Hostalric, a 20 minuts de les platges de Blanes, amb un entorn natural molt agradable i amb una situació geogràfica estratègica per la seva proximitat de Girona i Barcelona.

Per això en el moment en el que sorgeix l'oportunitat de Can Vandrell hi apostem immediatament. S'hi van fer fortes inversions en reformes i millores en l'edifici, sempre mantenint l'estructura original de la Masia, i es va equipar tota la instal·lació per tal d'oferir una estada còmoda a tots els participants i de comptar amb les estructures per a dur a terme les activitats educatives programades.

Can Vandrell s'ha convertit ràpidament en una de les millors cases de colònies de Catalunya pels seus equipaments sempre en constant millora i en un referent a nivell educatiu (lleure educatiu al servei de les escoles) pel seu projecte d'Escola de Cel, un projecte d'avantguarda que compta amb activitats innovadores com sales 3D o planetaris a 360 graus.

Eix Estels
Cases de colònies de qualitat

Colònies escolars, Colònies per AMPA, Colònies d'estiu, Turisme en grup, sortides d'un dia i dinars de germanor... tot això i més a Can Vandrell

A Can Vandrell hi treballen directe o indirectament més de 60 persones en plena temporada. El personal de la mateixa instal·lació: Directora, coordinador, equip de cuina, neteja i manteniment, grup de monitors/es. El personal d'Eix Estels al servei de la instal·lació: Responsables pedagògics i educatius, equip d'atenció comercial, departament de RRHH i administració i, és clar, direcció general. Tots amb un únic objectiu que tots els qui visitin Can Vandrell gaudeixin de la millor experiència, abans, durant i després de la seva estada.

Són diferents el col·lectius que ens visiten, com ho són també les seves necessitats i interessos, per això a Can Vandrell hem consolidat una àmplia oferta de lleure educatiu d'alta qualitat que s'hi adapti.

Colònies escolars amb un projecte capdavanter i de referència com Escola de Cel.

Colònies d'AMPA amb monitors 24 hores, molt lúdiques on mitem als qui més estimes.

Estades de Secundària Formals (treballs de síntesis) o totalment lúdiques.

Colònies d'estiu de Multiactivitats, colònies per fer, per ser, per viure i per conèixer.

Turisme en grup per pares i mares i nens i plenes d'activitats i animacions.

Sortides d'un dia per a escoles i per a grups tot l'any, amb o sense activitats.

Associacions i centres de lleure Allotjament per conèixer en un espai únic.

Centres d'Ed.Especial i grups de discapacitats Allotjament especialment adaptat per aquest col·lectiu.

Troba'ns:

93 265 27 86

www.eixestels.com
hola@eixestels.com
canvandrell.cat

**“Una
experiència
única”**

Eix Estels, cases de colònies de qualitat

45

agost 2018 Sant Feliu Diu 40

Les empreses del poble

Gastronomia

Restaurant Can Puig

Peus de porc amb gambes

Ingredients (per a 4 persones)

4 peus de porc
1 ceba
1 branca d'api
2 fulles de llor

1 branca de farigola
Tomàquet i ceba per fer el sofregit
Ametlles, all i julivert per fer una picada
10 gambes grosses

Com es prepara?

En primer lloc, bullirem els peus partits per la meitat, amb la ceba, l'api, el llor i la farigola durant dues hores més o menys fins que estiguin cuits.

A part, farem un bon sofregit amb tomàquet, ceba i all al gust.

Farem també una picada amb les ametlles, l'all i el julivert.

Fregirem les deu gambes amb oli i en reservarem vuit.

Agafarem les altres dues gambes amb una mica de suc de bullir els peus i les triturarem ben fines.

En una cassola grossa, col·locarem els peus, els cobrirem amb l'aigua de bullirlos, afegirem el sofregit, les gambes que tenim triturades i ho posarem al foc.

Ho deixarem bullir uns vint minuts més a foc fort que redueixi una mica (vigilem que no s'enganxi). Passats els vint minuts afegirem les gambes que tenim reservades i la picada.

Deixarem que es cogui uns minuts més i ja estarà llest.

Bon profit!

Agenda juliol-octubre

JULIOL	AGOST	SETEMBRE	OCTUBRE
DL DM DC DJ DV DS DG 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	DL DM DC DJ DV DS DG 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	DL DM DC DJ DV DS DG 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	DL DM DC DJ DV DS DG 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

JULIOL

DURANT TOT EL MES - Casal d'Estiu

Sala Polivalent

DISSABTE 7 - Presentació de l'Associació de jubilats

Cal Mestre

Organitza: Associació de jubilats

DISSABTE 14 - 18,30 h II Torneig d'estiu Els Perxes

Organitza: C.B. Perxa d'Astor

Exteriors de la Sala Polivalent

DIVENDRES 20 - 23 h Astorrock

Teatre amb Marcel Tomàs

Sala Polivalent

CAP DE SETMANA 28 I 29 - Festa Major de Grions

Roures de Can Peric

AGOST

CAP DE SETMANA 4 I 5 - Festa Major de Sant Feliu

Exteriors de Cal Mestre

DEL 9 AL 13 - Festa Major de Gaserans

Escoles de Gaserans

SETEMBRE

CAP DE SETMANA 1 I 2 - Aplec de Sant Segimon

DIMARTS 11 - Diada Nacional de Catalunya

Gorg d'en Perxistor

DIUMENGE 23 - Trobada amb Sant Feliu d'Amunt

Sant Feliu de Buixalleu

OCTUBRE

DISSABTE 27 - de 9 a 13,30 h Deixalleria Mòbil

Davant de la Sala Polivalent

Solucions entreteniments SFDiu 39

9	7	1	4	6	5	8	2	3
6	3	2	8	9	7	4	1	5
8	4	5	1	3	2	6	9	7
3	1	6	9	2	8	7	5	4
5	8	9	6	7	4	1	3	2
4	2	7	3	5	1	9	8	6
2	9	4	7	1	3	5	6	8
1	5	8	2	4	6	3	7	9
7	6	3	5	8	9	2	4	1

1	4	6	9	7	3	8	5	2
2	8	9	6	1	5	7	3	4
5	3	7	4	8	2	6	1	9
3	5	1	2	4	6	9	8	7
9	6	2	7	3	8	1	4	5
4	7	8	1	5	9	3	2	6
7	2	5	8	6	1	4	9	3
6	1	3	5	9	4	2	7	8
8	9	4	3	2	7	5	6	1

* COM S'HI JUGA:

Cal omplir les caselles buides amb els números de l'1 al 9 sense repetir-ne cap en la mateixa fila, columna o quadre interior.

		4						
	2	5		3				
8	3	6				5	4	7
7	5	8	2			9		
	6	9		4	8			
		3			6			2
3	4	7		9				
5	9				7			8
	8						7	3

